

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési ár:
Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám.
Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnepnap után is.

III. év.

Budapest, 1899, csütörtök, január 12-én.

12. szám.

A kemény pontozatok.

n.) A pártközi konferencia a mai szent napon (az ördög tudja: januárius, tél hava, vizkereszt hó, avagy tél hónapja tizenegyedik napján) egyértelműen és egyhangúlag megállapította és pontozatokba foglalta azokat a kívánalmakat, amelyek mellett békességben hagyja az országot. Az irásos dokumentum már ott van a Szilágyi Dezső tágas zsebében, aki nyilván még ma este eljuttatta a paksamétát a miniszterelnök kezébe. Hadd olvassa, úgy is kevés gyönyörűsége lesz benne.

Az irás tehát megvan, benne a kemény pontozatokkal. Már maga ez a száraz faktum hatalmas lefőzése azoknak a rémlátó politikai jósoknak, akik előre hirdették, hogy ez az ellenzék teljesen képtelen lesz egészen egyöntetű követeléseket stipulálni. Hogyne tudnának, de hogy is képtelenek? Persze, mikor a kalendáriumról van szó, hajbakapnak azon, hogy voltaképpen milyen nap ez a mai nap. De mikor követeléseket kell formulálni, egyszerre megvan az egyöntetűség. Szinte gyönyörűsége nézni, hogy dobják sutba a saját programjaikat, elveiket, törekvéseiket, csak meglegyen a szent egyetértés.

Mielőtt rátérnénk a ma megállapított pontozatok birálatára (megjegyezvén, hogy még nem publikáltak, csak kiszivárogtatták azokat), szóljunk egy hozzájuk biggyesztett nota bene-ről, amely

bizonyos tekintetben fontosabb magunknál a pontozatoknál is. Kimondotta a pártközi konferencia, hogy megállapításai nem képezhetik alku tárgyát. Azok feltételek, amelyeket a kormány elfogad, vagy el nem fogad. De ők nem alkuszhatnak, a hajthatatlan lelkek.

Lehet, hogy az effajta codicillust a politika és diplomácia műnyelvén úgy hívják, hogy: elvűség, szilárd elhatározás, megdönthetetlen határozat, vagy mi a pokol? De hétköznapi magyarsággal ezt fogalomzavarnak hívják. Hiszen, mélyen tisztelt pártok, arról volt eddig szó, hogy kibontakozást keressünk, békét óhajtunk, kompromisszumot akarunk kötni. Kapitulálásról szó se volt és nem is lehetett. Ilyen formában pedig csak kapitulációt lehet kérni, nem pedig megalkuvást. Ez nem békepremissza, hanem ultimátum. Ultimátumot pedig csak az küld, aki hadat akar üzeni, és nem az, aki békét akar kötni.

És ezek után beszéljünk a kemény pontozatokról, mintha ez a famózus utóirat nem is léteznék. Nem létezőnek kell tekinteni, mert ha meglevőnek vesszük, teljesen fölösleges a pontozatokról beszélni. Pedig ezt a mulatságot bűn volna magunktól megtagadni.

Lássuk hát, mit akar a tömörült ellenzék és iparkodjunk egyszersmind minden burkolt kívánását kissé megillusztrálva közérthetővé tenni.

Ezeket követeli a pártközi konferencia:

Pro primo: Bánffy lemondását. Mivel pedig alkotmányos szokás szerint a premier-vel a kormány is megy, az egész kormány távozását. — Jó magyarán: kell nekik más kormány.

Pro secundo: A rendszer megdőlését, melyből a Bánffy-uralom fakadt. Meg kell szünnie a párturalomnak, nehogy új életre keljen az elkeseredés, a harag, a gyűlölség uralma. — Jó magyarán: kell nekik más többség.

Pro tertio: A választási jog kiterjesztését. Új cenzust, és egyöntetűt, amely kisebb az eddiginél. Az adóhátralék ne legyen akadály a választói jognak. (Ez nem csak a választónak jó, hanem a jelöltnek is.) — Jó magyarán: kell más választóközönség (ez a mostani rossz volt). Vagyis másformán, kell más ország.

Pro quater: A kiegyezés Auszriával ne legyen megköthető a tizenegyedik paragrafus segítségével. Csakis a rendes formában, ha a Reichsrath annak rendje és módja szerint megszavazza. — Jó magyarán: kell nekik más Ausztria.

Pro quinto: Ezerkilencszázháromon túl, vagyis a nemzetközi szerződések lejáta után a külügyi kormány köteleztessék, hogy a külföldi államokkal való kereskedelmi szerződéseket Magyarország részéről külön kösse meg akkor is, ha a külföldi államok hivatkoznak a jogfolytonosságra. — Jó magyarán: kell nekik más külföld.

A gyűlölet.

— Irta: Maurice Lebanc. —

Egy hét óta laktam a Lincosin bájos vidékének egyik falujában, mikor a vendéglőben, ebéd közben, valaki felkiáltott:

— Ni a d'Archignat kisasszonyok, nézzék csak!

Esemény lehetett ez, mert a table d'hôte vendégei mind az ablakhoz szaladtak. Követtem a példát és két vén leányt pillantottam meg, meglehetősen szegényes öltözetben, amint karonfogva haladtak egymás mellett. Semmi különösöt nem vettem észre jelentéktelen arczukon s a maguktartása is nagyon egyszerű teremtsékre vallott. Annál jobban megtepett hát a történetük, melyet beszédes asztaltársaim, kérdézőközlést sem várva, elmondtak nekem.

Pár szóból áll az egész.

Vagy negyven évvel ezelőtt a két testvér árvaságra jutott: összes örökségük és vagyonuk egy, már akkor is romladozó kastély volt, pár kilométernyire a falutól. Akkoriban csinos lánykák voltak, mondja a szájhagyomány és a legkényesebb izlésnek is megfelelhettek. Egy vidékbeli nemes, Jean de Favouet, tényleg beleszeretett az idősebbe, Gilberte kisasszonyba. Megkérte a kezét és jegyet váltott vele. Szerették egymást, szinte az örültségig.

A menyegző előestéjén azonban, a kastély falánál huzódó tó vizében, holtan találták meg Jean de Favouet-t, három késszurással a mellében. A vizsgálóbíró megérkezett és Gil-

berte nyíltan, hidegen, érczes hangon, nem is sirva, a testvérét, Enguerande-ot, vádolta a gyilkossággal.

— Ő a gyilkos, esküt teszek rá; szerettem Jeant és mert féltékeny volt, azért ölte meg.

Enguerande-ot egyébiránt vallatni sem kellett. Beismerte tettét, egyszerűen, felindulás nélkül, a lelkifurdalások minden nyoma nélkül, mintha a világon a legtermészetesebb cselekedetet követné volna el.

— Szerettem — mondotta.

Őt esztendő telt a börtönben. Mikor kibocsátották, laza jött. A kastélyban találta Gilberte-t, aki azóta sem mozdult ki onnan. És a közös élet újra kezdődött.

Többet nem tudtak róluk. Együttelésük titka áthatolhatatlan volt. A dráma óta senki sem lépte át a küszöbüket. Zord magányban vénültek meg, nem érintkeztek, nem beszéltek emberekkel, hagyták teljesen rombadolni, összeomlani a kastélyukat.

Néha a járókelők találkoztak velük a környék utain; mindig egyedül voltak, de sohasem egymás nélkül. És ez volt a különös a viselkedésükben. Miért éltek együtt? Rendkívül nagy szegénységük nem volt elég e talány megmagyarázására. Hogy láthatták egymást, hogy beszélhettek egymással, hogy hallhatták egymás oldala mellett az élet összes óráinak ütését, olyan véres emlékek köztük? ... Egyszer aztán az erdőben barangoltam s rátaláltam a lakásukra. Lőrészekkel ellátott ódon fal elég tágas gyepmezőt és gyümölcsösöt kerített, melyet egy résen át megpillanthattam.

Középen tó vize csillámlik, ennek közepéből pedig sziklák emelkednek ki s ezeken terülnek el az alaktalan romok, a törnyok, csarnokok, lépcsők maradványai; valóban lehetetlen lakható helyiséget elképzelni e romhalmaz közepette.

Pedig ez volt a lakásuk, csónakon jutottak el oda, melyet egy, a szikla-szigeten magasló cölöphöz kötöttek.

Mindezek a részletek fölkellették a kíváncsiságomat. Miért ez a megközelíthetetlen magány? Hogy telik el életük ezen a meredek sziklán, a szertehulló kövek oltalmá alatt? Mit csinálnak? Mit mondanak egymásnak?

Önkénytelenül is mindennap visszatértem a megfigyelő helyemre. Ily módon aztán egy ízben láttam őket csónakba szállni és eltávozni a birtokukról. Egy-két óráig sétálgattak, láthatólag cél nélkül. Követtem őket, majd szemközt kerültem velük. Észre sem yettek. Karonfogva haladtak, szokásuk szerint és hal-kan beszélgettek. Sőt megfigyeltem, hogy szüntelenül beszélgettek, de lehetetlen volt csak egy szót is megértenem a társalgásukból.

Eltelt az ősz, a tél is beköszöntött anélkül, hogy bármi újat is megtudtam volna róluk. Nem találkoztam többé a két testvérrel, senkisémet találkoztam velük s jóformán azt sem lehetett tudni, hogy élnek-e még. Egy este, dermesztően fagyos hét után fogamzott meg bennem s hajtottam végre a bátor tervet, mely kielégítette a kíváncsiságomat.

Tíz óra tájban, korom sötétségben, átmasztam a falon s eljutottam a tóhoz, a tó-

Egyebet nem kíván az egyesült ellenzék. Az Uranus pályarendetlenségeiről példának okáért szó sincs a kemény pontozatokban, ami határozottan csodálatraméltó körülmény. Minden maradhat a régiben az összes planétákon és állócsillagokon, csak Magyarország kapjon új kormányt, új többséget, új választó közönséget, módosított Ausztriát és teljesen új szerződéses államokat és akkor Polónyi és Horánszky megszavazzák az indemnitást és némely függelékét.

E pár sorok elején szinte komikusnak látszott az a függelék a mai irásbeli munkálatnak, hogy „erre pedig aludni nem lehet.” Most már hihetőleg senki se találja komikusnak. Szent és igaz: erre aludni nem lehet. Ezt vagy elfogadják, vagy nem.

Az írásművek elmélete szerint minden jóra való dolgotatnak egy méla akkorddal és egy tanulással kell végződnie. Levonhatjuk mi is a mai kemény pontozatokból a tanulást, de az nem lesz se új, se vigasztaló. (Igy kerül meg a méla akkord.) A tanulás nem lehet más:

— Aki békéről tárgyal, készüljön a háborura! . . .

A politikai helyzet.

Az ellenzéki pártok kebeléből kiküldött bizottság ma délután befejezte működését és véglegesen formulázta a maga feltételeit, amelyeket a kormány elé akar terjeszteni a parlamenti béke dolgában. A feltételek mibenlétét még szigorú titoktartás fátyola borítja, mert a róluk elterjedt verziókat is, téveseknek vagy hiányosoknak jelentik az „illetékes körök.” Ennek következtében koncedálják, hogy sok részletük megfelel a tényeknek és így az ezekhez politikai körökben fűzött kombinációk is nagyon közel járnak a tényleges állapotokhoz. Épen ezért a kormánypárt kebelében kíváncsian várják, mit óhajt tulhajtott követeléseivel szemben az ellenzék — adni?

Ez a kérdés még nyitva van és ha a politikai körök felfogása után szabad indulni — még jó ideig az is marad.

A nap hírei egyébként a következők:

(A párikói konferencia folytatása.)

Az ellenzéki pártok kiküldöttjei ma folytatták tanácskozásait a kompromisszum dolgában. Változás csak annyiban történt, hogy a betegnek fekvő Rakovszky István helyett a néppárt Mócsy Antalt delegálta a konferenciába, melyben ma is Kossuth Ferencz elnökolt.

A tegnapi konferencia megállapodásait Horánszky Nándor, Kossuth Ferencz és Györy Elek előzetesen formulázták és a mai konferencia elé végleges szövegezés-megállapítás céljából terjesztettek elaborátumokat, mely felett pontonként vita indult meg.

A konferencia ilyenképen fél egy óráig tartott, amikor az elnök konstataulta, hogy a pártok kiküldöttjei az összes felmerült kérdésekre nézve egyértelmű és közös határozatra jutottak és ezek most már a pourparler-k közvetítésére hivatott politikusok: Szilágyi Dezső, gróf Andrássy Gyula és gróf Csáky Albin útján a kormány tudomására hozhatók.

A megállapodásoknak a közbejárókkal való közlésére felkértek ugyanazok, akik először érintkeztek a disszidensek vezéréivel, és pedig gróf Apponyi Albert, Kossuth Ferencz, Horánszky Nándor, Polónyi Géza és Molnár János.

Szilágyiék értesülvén a konferencia tanácskozásainak befejezéséről, felmentek az értekezlet helyiségebe és ott rögtön átvették az ellenzék megállapodásait, melyek, mielőtt a kormány tudomására hozatnának, még a disszidensek által is tárgyalatnak.

A disszidensek üzenetének átvételére az ellenzéki pártok kiküldöttjei holnap ismét értekezletet tartanak.

(A békefeltételek.)

Az ellenzék békepontozatait a tárgyalások befejezéseig, Szilágyi óhajására, titokban tartják. A pontozatok tartalma ennél fogva csak azokból az előterjesztésekből vált ismeretessé, melyeket az ellenzéki pártokban tettek a konferencián résztvevő képviselők. Ezeknek közléseiből a képviselőház folyosóján a pontozatok lényegéről a következő somimázat keringett:

Az ellenzék a béke előfeltételül a Bánffy-kormány távozását állítja fel, miután szerinte megörzendő az az alkotmányos elv, hogy a

kormányelnök távozásával az egész kabinet távozzék. Természetes azonban, hogy az új kabinet alakulásánál a felség jogai egy irányban sem korlátozhatók és amennyiben a kabinet rekonstrukciójánál a mai kormány részort-miniszterei közül valaki ismét meghívottnak, annak kinevezése ellen kifogás nem emelhető.

A kormány ekként való távozása megadja a miniszterelnöknek a tisztességteljes visszavonulás lehetőségét egyrészt, másrészt pedig nyújtja a garanciákat is aziránt, hogy a megkötendő béke feltételei a törvényekbe föl is fognak vétetni, mert az új kormány azokat programjaként állítja föl.

Ha ekként a béke előfeltétele biztosított, a béke biztosítása érdekében a következő stipulációkat formulázták az együttesen eljáró ellenzéki pártok.

A kiegyezés megoldásánál conditio sine qua non az, hogy Magyarország csak alkotmányos Ausztriával köt vám- és kereskedelmi szövetséget. Így tehát Ausztriában a 14. szakasz ki legyen zárva a kiegyezés perferenciójánál.

A kiegyezési provizórium maximuma hat hónap legyen. Amennyiben a provizórium lejártáig Ausztriával alkotmányos vám- és kereskedelmi szövetség nem jönne létre, akkor, a már az 1898. évi törvényekben lefektetett és biztosított elv szerint Magyarország önálló vámterülete a törvényben szöszert is biztosítottatik, Ausztriával pedig többé nem szövetség, hanem szerződés létesítendő.

A kiegyezés ekként 1903-ig rendeztetnék, a külföldi államokkal fennálló szerződések lejártá után pedig Magyarország mindig külön szerződést kötne az egyes államokkal.

A kiegyezés kérdéseinek konglomerátumán kívül főleg a választások kérdése képezte a tanácskozások tárgyát.

E kérdés körül a következő óhajások merültek föl és formuláztattak:

A választási törvény revíziója.

A cenzus leszállítása és lehetőleg egysegítés a hazai viszonyoknak megfelelőleg.

A választási jog kiterjesztése. (Ez utóbbi két ponthoz a függetlenségi és 48-as párt erőlyesen ragaszkodik.)

Az adóhátralék miatt a választói jog megszorításának megszüntetése.

Az inkompatibilitási törvény rendezése és szigorú megtartása.

Megyékben és városokban a főispánok

hoz, amelyben holtan találták egykor Jean de Favonet-t. A víz be volt fagyva; rá merészkedtem a jégre. Pár perc múlva a kastély romjai közt bolyongtam, a szederindával borított udvaron, a léghuzamos ablaktalan folyosókon, a lépcsőtelen lépcsőházban, a padmalytalan termekben. Igazán semmi sem mutatta, hogy itt lények laktak s már-már csüggedni is kezdtem, amikor hangok zaja ütötte meg a fülemet. Tapogatózva indultam el egy egészen sötét folyosón. Ajtó előtt ért véget. A hangok ez ajtó mögül jöttek.

Óvatosan, végtelen elővigyázattal, kiuntottam kissé az ajtót. Egy nagy szoba hátterében, reneteg nagy kandalló előtt állt a két d'Archignat kisasszony. És hallottam, amint az egyik mondta:

— Tehetsz, amit akarsz, ő engem szeretett; igen, engem szeretett. Amire a másik így felelt:

— Talán; de én, én megöltem.

Erről beszéltek! Erről beszéltek negyven év múlva! És vajjon nem erről beszéltek-e odakünn is, csak úgy, mint itt, az egyetlen szobában, amely még számukra megmaradt, az egyetlen szobában, ahol terítve volt az asztal, ahol láttam a falnál a két ágyat egymás mellett?!

És folytatták a beszélgetést, borszasztókat mondván egymásnak. És nem kiáltottak, mint ahogy a harag és a boszu szavait szokás kiáltani. Nem, mert kétségkívül a hangjuk már elnyűtt és nem volt többé erejük a heves taglejtésekhez.

— Nem szabad elfelejtened, Enguerrande, hogy Jean a főlegényem volt. Szeren-

csére nem vártam esőkjaimmal a menyegző napjáig; élveztem ajkainak mézét, karjai ölelésének tulvilági gyönyörét; neked fogalmad sem lehet erről, Enguerrande; én a Jeané voltam.

— A te Jeanod az enyém volt, Gilberte; jobban az enyém volt, mint a tied; álmaimban volt a kedvesem és ez álomokban, melyeknek te nem ismered erejét, jobban, százszorosa jobban szerettem őt, mint te.

— Nekem megvannak az emlékeim.

— Nekem virágaim vannak, amiket elvettem tőle, van nálam egy, zsebkendője, egy üveg illatszere, van egy hajfűrtje.

Oh! milyen gyűlölet szült esőndes, tompa hangjukból, közönyös maguktartásából. Sohasem láttam olyan a gyűlöletet, mint ennél a két nyugodt vén leánynál! Mily gyönyörűséggel kínozták egymást! Csak a szemük villogott a kandalló fényénél. Gilberte karonfogta Enguerrande-ot:

— Az utolsó estét itt töltötte mellettem, ebben a szobában. Egymás mellett ültünk, és szenvedélyesen, örülten szerettük egymást. Milyen ölelések! Fiatal volt, delezeg volt, istenien szép volt. Oh, ha tudnád, milyen édes volt a szája!

Ugy tetszett nekem, mintha Enguerrande összerendezte volna. De visszavagott:

— Tudom, Gilberte. Utolsó estélyét veled töltötte, igaz; de utolsó órája, az az enyém volt. A tő szélén, hisz tudod. . . Karjaiban tartottam, haldokolva; és a száját, a száját kényemre élveztem, nem vettem le róla a szájamat egészen a legutolsó lehelétségig.

Most Gilberte rázkódott össze. Egyhátra néztek. Oh, milyen gyűlölet. Istenem, hát lehet így gyűlölni!

Néma percek teltek el, a borzalom, az átok percei. Aztán tovább folyt a gyűlölet párbeszéde, irtozatosan és nagyszerűen; tovább folyt a kérelmetlen párbeszéd, melyet negyven év óta nem szüntek meg újra és újra kezdeni. Én pedig megértettem, hogy a gyűlölet erősebben fűzi őket egymáshoz, mint ahogy a legerősebb szeretet fűzhetné. Együtt éltek, mert ez a gyűlölet tartotta bennük az életet és mert e gyűlölet nélkül képtelenek lettek volna élni. Ez volt örömük, mámoruk, boldogságuk. Minden pillanatuk a boszú volt és minden pillanatban ugyanazzal a szavakkal álltak boszút egymáson. Oh, milyen gyűlölet, milyen kitanult és rettenetes gyűlölet!

És hallottam még, amint Gilberte mondta:

— Neked semmit sem adott Jean; én, én életét éreztem az enyémnél egyesülni, vért éreztem a véremmel elvegyülni, lelkét éreztem a lelkemmel összeforrt. . . Ha tudnád! . . .

Amire Enguerrande így felelt:

— De hisz élete énbélem távozott, a vért pedig ittam, igen, ittam a vért, érted meg jól, tele szájjal ittam s eközben a lelke is, jól éreztem, a szívembe költözött.

Egyikük sem mozdult meg és mégis azt a benyomást tették rám, hogy készen vannak összeverekedni, amint hogy már nagyon gyakran összeverekedhettek az eset óta.

És tényleg, Gilberte hirtelen torkonragadta Enguerrande-ot. A padlón fetrengtek. Elfutottam.

kandidációs jogával történt visszaélések megszüntetése.

A nyugdíjügy rendezése.

Az ellenzék ez óhajtaival szemben biztosan az új kormányhoz az indemnitást, a kiegyezési provizóriumot, az ujoncz-jutalék sima letárgyalását és a jövő képviselőházi vitaközösök békés irányzatát.

Éjjel a következő kommüniket kaptuk:

Illetékes helyről felhatalmaztattunk annak kijelentésére, hogy az ellenzéki pártok kiküldötteinek tanácskozásáról megjelent összes hírlapi közlemények sok tekintetben hiányosak, sok tekintetben pedig tévesek és a hitelességnek jellegét teljesen nélkülözik.

(A disszidensek missziója.)

Sokat beszéltek ma a képviselőház folyosóján arról, hogy Szilágyi, gróf Csáky és gróf Andrássy miért közvetítik a pourparler-kat. A magyarázat nem is várható soká. A miniszterelnök nem késett a hozzá intézett kérdésekre kijelenteni, hogy az ő megkeresésére közvetítik a disszidensek vezérei a békefeltételek közlését. A „Magyar Újság” pedig ehhez ezt a kommentárt fűzi:

Szilágyi Dezső, pozsonyi választóihoz intézett levelében oda nyilatkozott, hogy ő a kibontakozás politikáját képviseli, hogy a kiegyenlítés módjának birtokában van, s mihelyi a pártkörökből erre felszólítatik, kezébe veszi a dolog vezetését.

A pártkörökből az iniciatíva megtörtént, megvan tehát az előfeltétele annak, hogy a pozsonyi íge testté váljon.

Ebből minden következhetik, csak az nem, hogy a disszidensek nem propagálnak semmiféle programot. „Propagálniuk kell a maguk programját, a kiegyenlítésnek azon módját, amelyről Szilágyi Pozsonyban kijelentette, hogy annak birtokában van.

A különböző kívánságok kiegyenlítése nem lehet feladata — bármily kiváló politikusok — még nekik sem. Erre pártok felett álló pozíció kell, amelylyel ők sem rendelkezhetnek.

(Minisztertanács.)

Ma délután minisztertanács volt, amelyben a kormányhoz a fővárosban időző valamennyi tagja résztvett.

(Az ellenzéki pártkörökből.)

Az ellenzéki pártok kiküldötteinek mai közös konferenciája volt ma este az összes politikai pártkörökben a diskusszió tárgya. A pártterkezetlet azonban, melyeket a nép- és nemzeti párt már hirdett, elmaradt, mert a konferencia tagjai a disszidensekkel megállapodtak abban, hogy a pontozatokat nem bocsátják a pártok plenuma elé, hanem a kormány válaszával együtt fognak azok tárgyalás alá jutni.

Sokan az ellenzéken nagy vívmánynak tekintik azt, hogy az obstrukció-célját elérte, mert a kormányt és a többséget abba a kényszerhelyzetbe hozta, hogy alkudozásba kellett lépnie az ellenzéki kisebbséggel, anélkül, hogy akaratát az ellenzékkel szemben egyelőre érvényesíthette volna.

Mások pedig abban az optimisztikus feltevésben vannak, hogy a formulázott követeléseiket el fogják fogadni, mert ezek az opportunus mérséklet keretében vannak tartva és annál inkább számíthatnak méltányosságra, mivel a függetlenségi párt a kiegyezést illetőleg tényleg nem kicsinylendő elvi engedményt tett. — Kossuth Ferenc és Győry Elek este fent jártak a nemzeti pártkörben és tanácskoztak a párt vezérfőfőival.

(A holnapi ülés.)

A képviselőház holnap, csütörtökön délelőtt tíz órakor ülést tart. Napirend lesz: a jegyzőkönyv hitelesítése és az elnöki előterjesztések után névszerinti szavazás Holló Lajos és Gullner Gyula indítványai fölött; a vita folytatása a kvóta tárgyában történt királyi döntés dolgában és végül az elnökválasztás napjának megállapítása körül megindult vita folytatása. Lesz ezenkívül egy interpelláció, melyet Lukács Gyula fog a kormányhoz intézni egy esetből kifolyólag, melyről a pártot a következő távirat értesítette.

B.-Sillye, január 11.

Az aláírások miatt, melyeket beküldöttem, engemet és az új bukoviczi bírót csendőrökkel Szlatinára vittek és a közigazgatásügyi szolgabirosnál be vagyunk zárva. Kérjük felőlünk rendezkedni.

Erdélyi József

Kosicza, szlatinai járás, Slavonia.

Valószínű azonban, hogy a holnapi ülés napirendjét is a jegyzőkönyv felett való névszerinti szavazások fogják képezni.

(Radó Kálmán köszönete.)

Szentmártoni Radó Kálmán országgyűlési képviselő a következő levelet intézte választókerületé szabadelvű pártjának elnökéhez, Derse Gyula királyi tanácsoshoz:

Hálásan köszönöm választóimnak kitüntető bizalmát; őszinte örömmre szolgál, hogy eljárásommal és magatartásommal egyetértenek. Ohajtottam volna nyílt levélben válaszolni, s zomorú politikai és parlamenti viszonyainkról véleményemet elmondani, de a részemről is helyeselt és támogatott békés kibontakozás céljából folyamatható tárgyalások napjaiban mellőzöm ezt. Lesz alkalmam szóval nyilatkozni, most csak köszönetemet és választóim iránt érzett őszinte nagyrabecsülésemet jelentem ki, kérve részemre továbbra is megtisztelő rokonérzelmeiket.

Budapesten, 1899. január 11.

Szentmártoni Radó Kálmán, s. k.

(Az ellenzék mozgalma.)

A fővárosban tartandó vasárnapi népgyűlés előkészítő-bizottsága küldöttséget menesztett a nemzeti, a függetlenségi, és 48-as, valamint a néppárthoz. A küldöttség az említett pártok vezérfőfőinél ma megjelent azzal a kéréssel, hogy a legközelebb tartandó népgyűlésen az ellenzéki képviselők minél nagyobb számban jelenjenek meg s mindegyik párt részéről egy-egy képviselő szólaljon fel.

Ugron Gábort is felkeresték, hogy rábíráják, hogy a vasárnap tartandó népgyűlésen beszédet tartson. Ugron Gábor kijelentette, hogy egyelőre nincs szándéka a politikai mozgalmakban résztvenni.

Szavazás a kalendáriumról.

(A képviselőház mai ülése.)

Az öreg Chronost, úgy látszik, megfosztották hivatalától (talán az Olympuson is exlex állapot van és nem szavazták meg ott sem a naptár-csinálás alkotmányos költségeit) mert senki sem igazítja most az — időt. Verőfényes, szép tavaszi idő járja és senki sem hiszi el, hogy január hava van. Ezt aknázta ki ma a mi tisztelt obstrukcionistaink, kiknek mostanában tudvalevőleg sok minden megfigyelésre akad idejük.

És mert kifogytak már minden észrevételből, most a naptárból csináltak kázust. Ez az a kázus, mely nevetésre ingerel.

A Házban csak úgy dühög a béke. A folyosón mindenki békében utazik és a világ minden kincseért sem akadna valaki, aki komolyan be merné vallani, hogy ő nem hisz a békében (csak Pulszky Agost nem csinált tiltkot abból, hogy nem hisz benne), de azért benn a tanácskozó teremben így csinálják a békét: Molnár Antal felolvasta a jegyzőkönyvet

stentori hangon, melyért megirigyelné Ney Dávid.

Erre az elnök a világ legártatlanabb hangján azt kérdi:

— Van észrevétel?

És rögtön felpattannak ötven is a nemzeti békebarátok közül és magasan lobogtatják békejelvényeiket, a — névszerinti szavazást kérő iverket.

Még pediglen Polónyi Géza emigy tesz észrevételt:

— Igen tisztelt elnökünk nagy előharczosa a magyarosodásnak. Én ennek következtében azt indítványozom, hogy a jegyzőkönyvben a január szó módosítassék a magyarabb „Télhava” kifejezés által.

A felharsogó nagy derűtségbe beleszóljóbból — talán a Beöthy Aldzsi hangja:

— Miért nem inkább, majd ha fagy.

A Polónyi nyelvpuhító dicsősége nem engedi nyugodni Szluha Istvánt, kiről ma kitűnt, hogy a függetlenségi pártot ő lapozza leggyakrabban a kalendáriumot. Így természetesen, hogy ő még a Polónyi indítványán is, tul tesz és nem tartja jónak se a Télhavát, se a januárt, hanem a Vizkereszt hónapot reklámálja a jegyzőkönyv számára.

Hock János is felfedezte magában a M. T. Akadémia tagságára való hivatottságát és Polónyit megtanítja a magyarosságra. Persze névszerinti szavazással. Neki ugyanis nem „Télhava” kell a jegyzőkönyvben, hanem Télhó.

Ho, Ho, visszhangzik az egész Ház a falrengető nevetéstől.

Ilyen előzmények után Blaskovich Ferenc és Kubik Béla szinte röstelték már, hogy nekik is névszerinti szavazást kellett kérni a — módosításokhoz. És azért Blaskovich egy tévedését akarta belevinni a jegyzőkönyvbe. Az „Egyetemi Kör”-t el akarta keresztelni „Egyetemi ifjak köre”-nek.

Kubik Béla pedig Barabás Bélát akarta megmenteni a halhatatlanság számára. A tegnapi interpellációjának megörökítését kérte a jegyzőkönyvben.

Ami a nevezetes módosítványokkal történt, azt nem nehéz kitalálni. Elvetették őket — szörnyű egyhangúsággal.

Kár pedig! A francia forradalom is azzal kezdte meg a történetét, hogy a nap-tárt francziásította és megteremtette a Termidort!

Talán ez a példa lebeg Polónyi és társai előtt.

KÜLFÖLD.

A nyelvrendelet. Bécsből telegrafálják nekünk: A Narodni Liszty-nek azt jelentik innen, hogy a legfelsőbb ítélőszék teljes tanácsában azt határozta, hogy a nyelvrendelet törvényes határozatokon alapulnak, melyek szerint mind a két nyelvnek egész Csehországban egyforma jogai vannak.

A Ferencz József-gránátosok.

(Távirati tudósítások.)

A Ferencz császár nevet viselő német testőrgaránátos ezred Berlinben ma fényesen ünnepelte meg azt a napot, amelyen, ötven esztendővel ezelőtt, Ferencz József király tulajdona lett.

A Blücher-strassei nagy kaszárnya ünnepi díszben pompázott. A bejárat fölött egy-egy hatalmas magyar, osztrák és porosz zászlót lobogtatott a szél. Az ünnepnap ebresztővel kezdődött; délelőtt feltizkor és tizkor a Hasenheiden levő két helyőrségi templomban ünnepi istentiszteletet tartottak.

Fényes istentisztelet volt az evangélikus

templomban, ahol Vilmos császár is megjelent. A Frigyes-téren, ahol a templom van, egy diszszázad volt föllállva. A császár nyitott kocsin ment a templomba; miután ellépett a diszszázad előtt, egyenesen az osztrák-magyar tisztek felé tartott. Kezet fogott Steininger altábornaggyal és gratulált neki. Azután a küldöttség többi tagjával, Neufeld és Stöhr ezredesekkel fogott kezet; sokáig elbeszélgetett velük, meg a többi osztrák-magyar tisztekkel.

A templomban Szögyény-Marich László osztrák-magyar nagykövet üdvözölte a császárt.

Az istentisztelet végeztével a diszszázad a Radetzky-induló mellett a kaszárnnyába vonult, a hova a császár is utánuk ment. A kaszárnnyában a tiszt-kaszinó reggelit adott, amelyen a császár is jelen volt. Reggeli után a császár a Lustgartenbe rendelte ki a jubiláló ezredet diszszemlére.

A Lustgarten körül rengeteg néptömeg várta a császár megérkezését. A királyi kastélyon magyar, osztrák és porosz zászló lobogott. A diszszemlén jelen voltak a Berlinben időző osztrák-magyar tisztek, a tábornoki kar, Bülow miniszter, Szögyény-Marich László nagykövet, az osztrák-magyar nagykövetség tagjai, az ittlévő főhercegek és a főhadiszállás tagjai. Tizenkét óra felé jött, zászlóval és zeneszóval, a jubiláló ezred, Vilmos császárral az élén, a hársak felől. A császár kezet fogott Windischgrätz herceggel és a jelenlevő királyi hercegekkel, azután a régi Ferencz-gránátosok egyesülete elé lovagolt, kezet fogott az elnökkel, majd ellovagolt az arcvonal előtt és több kiváló személyt megszólított. Azután Szögyény-Marich nagykövettel és Bülow miniszterrel beszélgetett a császár, majd a tisztelő-induló következett, mialatt a császár ellovagolt az ezred előtt. Azután a tisztek összegyűltek és Steininger altábornagy átadta a négy zászlóra való éremszalagokat, amelyeket rögtön feltűztek, továbbá számos érmet, amelyeket a király a tiszteknek küldött. Steininger altábornagy azután a csapatok tisztelgése mellett néhány szót intézett a katonákhoz, mire Schwarzkoppen parancsnok fölolvasta Ferencz József királynak következő kéziratát:

Kedves Schwarzkoppen ezredes!

A Ferencz császár nevét viselő 2. gárda-gránátos ezred tulajdonosává való kinevezésem napjának 50-ik fordulóján kiváló örömmel tölt el, hogy ehhez a kitünő csapathoz tartozom. Erre a dicsőséges napra emlékművet adományoztam a tiszteknek és néhány altisztnak, azonkívül arcképemet az ezrednek. Egyben szívből fényes jövőt kívánok az ezrednek, hogy mindig méltónak bizonyuljon legfőbb hadura megalégedésére. Önnek, kedves ezredes, és a tiszteknek különös üdvözlétemet küldve, maradok jóakarója

Ferencz József, s. k.

Ezután Vilmos császár mondott rövid beszédet, amelyet Ferencz József királyra mondott hurra-val végzett, mire a zenekar az osztrák himnuszt játszotta. Schwarzkoppen parancsnok erre Vilmos császárt éltette, mire a zenekar rákezdett a „Heil Dir im Siegeskranz“-ra. Azután az ezred elvonult a császár előtt, mire a császár Steininger altábornaggyal és a kísérettel a kastélyba ment.

A királyi kastélyban adott reggeli részt vettek: Szögyény-Marich László nagykövet a nagykövetség tagjaival, Steininger altábornagy, a 34. osztrák-magyar gyalogezred parancsnoka, a 7. osztrák-magyar huszárezred parancsnoka, herceg Windischgrätz, gróf Eulenburg főhadnagy, a főhadiszállás, a katonai kabinet főnöke, a haditengerészeti kabinet főnöke, a Ferencz-gránátos ezred régi parancsnokai, Boehn, Blomberg, Arnim, Unruh, Buddenbroock tábornokok, Berlin parancsnoka, a berlini kormányzó és a jubiláló ezred tisztikara.

Ma este a tiszt-kaszinóban diszlakoma lesz, amelyben Vilmos császár is szándékozik részt venni.

A király ezredtulajdonosi jubileuma alkalmából Vilmos császár Schwarzkoppen ezredesnek, a jubiláló ezred parancsnokának a másodosztályú korona-rendet, Schenck őrnagynak a harmadosztályú korona-rendet és Fahnstein századosnak a negyedosztályú vörössas-rendet adományozta.

A jubiláris ünnepséget kedélyes prologus előzte meg tegnap este a Bock-féle sörházban. Ott voltak az ezred tisztikarán kívül: Szögyény-Marich nagykövet nejevel és leányaival, az osztrák-magyar nagykövetség tagjai, Steininger altábornagy, Ströbr és sövényházi Neuhold ezredesek, Horvát és Ganyes főhadnagyk, herceg Windischgrätz és más tisztek, továbbá a berlini magyar-egyesület, az osztrák-egyesület és a cseh szláv-egyesület elnökei. Szögyény-Marich László nagykövetet és Steininger altábornagyot Schwarzkoppen ezredes ezredparancsnok és az ezred tisztikara üdvözölte. Az ünnepség Wagner Richárd „Császár-induló“-jával kezdődött. Előadta az ezred zenekara és a katonák énekara. Azután Krause főhadnagynak erre az alkalomra írt ünnepi prologusa következett, amely az ezred felséges tulajdonosát dicsőíti. Ezt követte az „Ötven év“ című hazafias szindarab előadása. A szindarabba beleszólt hódoló beszédek nagy lelkesedést keltettek. A darab erre az alkalomra írt Ferencz József himnuszsal végződött. A színjáték után előadták Jahn igazgatónak Ferencz József-indulóját. Ezután előadták az „Ein fideles Franzer-Abend“ című katonai életképet, mely a német és az osztrák-magyar bajtársak testvérsülését végződött s a király mellett való lelkes tüntetéssel fejeződött be. Az ünnep allegorikus néma képpel végződött, amelyben Ausztria és Hungaria hódolt a felségének, mialatt a Ferencz-gránátosok 1849-ki és 1899-iki egyenruhájukban tisztelgtek és a zenekar az osztrák himnuszt játszotta.

Vilmos császár Ferencz József őfelségétől a következő táviratot kapta:

Bécs-Hofburg, január 11.

Ausztria császára II. Vilmos német császár és Poroszország királya őfelségének, Berlinben.

Az ötvenedik évfordulóján annak a napnak, amidőn Istenben boldogult előd IV. Frigyes Vilmos király azzal tüntetett ki engem, hogy legkiválóbb ezredei egyikének tulajdonosává nevezett ki, szívesen megragadom az alkalmat, hogy kifejezzem legbensőbb rokonszenvémet Irántad és házad, valamint hadseregéd és ama derék csapattest iránt. A mai, rám nézve annyira emlékeztető napon, midőn gondolatban ott vagyok a Ferencz császár nevét viselő derék gárda-gránátos ezrednél, a legszíntebben óhajtom, hogy az ezred jövődjé fényes és dicsőséges, hagyományaihoz méltó legyen és meg vagyok győződve, hogy az ezred ezentúl is ki fogja vinni legfőbb hadura megalégedését.

Ferencz József.

Vilmos császár a következő távirati választ küldte:

Ausztria császára és Magyarország királya őfelségének, Bécsben.

Midőn ma ötven esztendeje Istenben boldogult elődöm, IV. Frigyes Vilmos király, Téged a Ferencz császár nevét viselő gárda-gránátos ezred tulajdonosává nevezett ki, akkor bizonyára meg tudta becsülni úgy az ezred, mint az egész porosz hadsereg azt a nagy megtiszteltetést, hogy ily fenkölt uralkodót számíthat tagjai közé. Attól fogvást egész a mai napig a Ferencz császár nevét viselő gárdagránátos-ezreded Tébenéd nemcsak jónakó kegyes tulajdonosát tisztelte, hanem Benned látta egyúttal minden férfi és katonai erénynek tündöklő minta-

képét napról-napra minden gránátos. Épen ezért halálával eltelve a Mindenható iránt, aki Téged mind a mai napig teljes frissességben és egészségben tartott meg s a tisztelet és szeretet érzelmeivel eltelve Irántad, felséges tulajdonosa iránt, a Ferencz császár nevét viselő 2. számú gárda-gránátos ezred ünnepélyesen üli meg a mai napot. Ép most állott előttem diszben az ezred és felékesítette zászlóját azokkal az emlék-jelvényekkel, amelyeket Steininger altábornagy utján küldtél neki. E tábori jelvényeket látva, az ezred a jövőben még inkább emlékeztetésben fogja tartani, hogy abban a szerencsében részesül, hogy élén ily fenkölt tulajdonos áll. Valamint eddig, úgy a jövőben is mindig abban fogja keresni legfőbb büszkeségét, hogy becsületesre váljék annak a névnek, amelyet visel. Az ezreddel együtt kiáltom: Ferencz József császár őfelsége még sokáig éljen!

Vilmos.

TÁVIRATOK

A német nagykövet a királynál.

Bécs, január 11. Őfelsége ma délben különkihallgatáson fogadta gróf Eulenburg német nagykövetet.

A Dreyfus-pör revíziója.

Páris, január 11. Az „Echo de Paris“ ma egy újabb cikket közöl Quesnay de Beaurepaire tollából. Ez a cikk új körülményeket hoz fel, amelyekről írója azt hiszi, hogy alkalmas alapul szolgálhatnak újabb vizsgálatra. A közvélemény, ugymond, követeli ezt a vizsgálatot. A hadbírósg ítéletét nem szabad megtámadni, amíg az akkori bírák részrehajlását nem konstatálják. A legalitást tisztelni kell. Dreyfus híveinek minden kétségen fölül álló bírákat kell követelniük s azért a büntetőtanács tagjait az egész semmitőszék tagjaival kellene helyettesíteni. Ha Dreyfus hívei ezt visszautasítják, beismerik az ő bűnösségét. Quesnay de Beaurepaire fejtegetései abban csucosodnak ki, hogy az igazságügyminiszter nagyszabású vizsgálatot rendeljen el.

Páris, január 11. Henry özvegyének Reinach ellen indított pörében e hónap 27-ére tüzték ki a tárgyalást. A „Journal“ arról értesül, hogy a Dreyfus kihallgatásával megbízott bizottság megnyugtató híreket hoz. Dreyfus formálisan tagadja, hogy valaha szó volt róla, hogy őt az Őrdöszigetéről elvigyék.

Páris, január 11. A „Matin“ konstatálja, hogy nemcsak Picquart, hanem Roger és Billot tábornokok is részesültek abban a megtiszteltetésben, hogy hosszas és fárasztó kihallgatásuk alatt groggal kínálták meg őket. A „Figaro“ azt írja, hogy Quesnay de Beaurepaire eddigi föllépésével nagy szolgálattal tett Dreyfus ügyének.

Páris, január 11. A rendőri büntetőbírósg Zolát makacsságilag száz frank pénzbírságra és ötszáz frank kártérítésre ítélte, mert Judet-t azzal vádolta, hogy Zola atyja ellen való polemijában hamisított iratokat használt fel. Judet ügyvédje tízezer frank kártérítést követelt.

Páris, január 11. A miniszterek, akiknek tanácskozása holnapra volt kitűzve, már ma délután öt órakor összejöttek, hogy a bejelentett interpellációkkal foglalkozzanak. Lebert igazságügyi miniszter elhatározta, hogy a Beaurepaire által felhozott új dolgok ügyében vizsgálatot indít.

Páris, január 11. A kiegészítő vizsgálatot, amelyet a minisztertanács a Quesnay de Beaurepaire által felhozott új dolgok ügyében határozott el, Manau, a semmitőszék első elnöke fogja vezetni. Kizártnak tekinthető, hogy a kormány a vizsgálatot a semmitőszék három legidősebb tagját bizza meg, akik közül különben kettő már tagja volt annak a bizottságnak, amely a revízió ügyében az igazságügyi miniszteriumban tanácskozott.

Dupuy miniszterelnök a kamarában ki fogja jelenteni, hogy haladéktalanul elfogadja a vitát a benyújtott interpellációk fölött. A kormánynak amaz elhatározása következtében, hogy új vizsgálatot indít, a tárgyalás sokat veszít jelentőségéből. Sőt az is lehetséges, hogy az interpellációk, tekintettel a kormány magatartására, bevárják a vizsgálat eredményét, mielőtt az ügyet a szöszékre vinnék.

Királyunk orosz ezrede.

Varsó, január 11. A Kexholm-féle orosz testőrezred január 9-én orosz számítás szerint december 25-én ünnepelte annak a napnak az ötvenedik évfordulóját, melyen Ferencz József az ezred tulajdonosává lett. A király képviseletében Dietrichstein herceg szárnysegéd jelent meg az ünnepen.

A német flotta-törvény.

Berlin, január 11. A birodalmi gyűlés költségvetési bizottságának mai, első ülésén Tirpitz államtitkár határozottan kijelentette, hogy eddig egyetlen egy helyen sem nyilvánult az a szándék, hogy új flottatervet terjeszzenek elő. Ellenkezőleg, minden illetékes helyen az a szándék nyilatkozik meg, hogy a flottatörvényt végrehajtsák a megszabott határok megtartása mellett.

Az amerikaiak Havannában.

Madrid, január 11. Havannából érkezett jelentések szerint, mikor az amerikaiak elfoglalták a várost, néhány spanyol áldozatul esett az erőszakosságoknak. Pinarío marquis-t, akinek házáat lerombolták, a csöcselék majdnem megölte. De sikerült a marquis-nak Spanyolországba menekülnie. Sok család elhatározta az ellenük irányuló üldözések következtében, hogy Európában telepszik meg.

Forrongás a Filippi-szigeteken.

Madrid, január 11. Rios tábornok azt táviratozta, hogy a fölkelők haderejüket Manilla környékén összevonták, azzal a szándékkal, hogy a várost megtámadják. Az amerikaiak előkészületeket tesznek a védelemre.

A jemeni lázadás.

Konstantinápoly, január 11. A „Times”-nak és a „Temps”-nak a jemeni helyzetre vonatkozó folytonos pesszimistikus híreszteléseivel szemben az „Agence de Constantinople” felhatalmazást kapott annak a konstataálására, hogy a hivatalos jelentések, melyek e terület pacifikálásának haladását bizonyítják, ezeket a híreszteléseket megcáfolják.

Katonák veszedelemben.

Fétóvár, január 11. December 16-án (december 28-án) a talienvani csapatok hazaérkezésekor egy gőzkutter a „Khabarovszk” gőzös mellé állva, elsüllyedt. A csapat parancsnoka, Grodukov altábornagy és kísérői megmenekültek.

A kongói harcok.

Brüsszel, január 11. A „Petit Bleu” részleteket közöl arról a vereségről, amely a független Kongo-állam csapatait Rabambarre mellett érte. Két ágyú löszzerrel és a málhával együtt a lázadók kezébe került. Rabambarret, a kerület székhelyét, 800 ember védte, akik átpartoltak az ellenséghez. A harcban 5 fehér ember esett el. A vereség után valóságos pánik támadt. A sebesülteknek a nagy zavartan nagy utat kellett megtenniük, míg ápolásban nem részesültek. Wangermée fő kormányzó a Kongo-folyó vizeséseinél volt, mikor a vereségről értesült. A folyó mentében Nyangváig szándékozott előrenyomulni, hogy maga vegye át Mányomában a csapatok parancsnokságát.

A pestis terjed.

Bombay, január 11. Bombayban megint rosszabbodtak a közegészségügyi állapotok. A legutóbbi héten 1111 haláleset fordult elő az előző heti 894 esettel szemben. A halálzásokból a múlt héten 220 esik a pestisre az előző heti 154 esettel szemben.

HIREK.

A csornai perjel.

A csornai tölgyek alatt, a szent és fehér prémontreiek házában, a sacer et candidus ordo káptalani termében a nyolczvenesztendős perjelnek legközelebb aranylánczot akaszt a nyakába a rendi prelátus ur. Főtisztelendő Laky Demeter ez az öreg perjel, van-e, ki e nevet nem ismeri? Avagy van-e ebben a házában ember, aki Irályt a n t nem tanult vala s aki az elégiát nem nevezte egykor alagyanak?! Ugye bár nincsen. Ifjúkorunk bajnalán, midőn a fogalmazási képességet részben elsajátítottuk, mindnyájan Laky Demeter főtisztelendő ur Irálytanából tanultunk irályt s versszak- tant, valamint műfajokat is, melyek Laky Demeternél három fő- és több alosztályra oszlanak s melyekre vonatkozólag már annyiszor vakartuk meg a fülünket irás közben: „Ugyan, amit most irtunk melyik műfajhoz sorozza is Laky Demeter ur?!”

Kedvelt könyvünk volt ugyebár ez az Irálytan; az irodalom, mint a tan- és nevelésügy segéd-eszköze, a pedagógia céljaival összhangban volt ebben a könyvben. Emlékszem is az egész kis nyolczadrét füzetre. A leírást Kuthy Lajos képviselte benne s az elbeszélő műfajokat egy fordított elbeszélés, amelyben meghal egy madár. Oh, istenem, milyen szomorú volt az, mikor meghalt a kanári-madár. Azt hiszem, megfagyott. Vagy egyéb baja lehetett. Talán a rossz táplálkozás ölte meg. Nem tudom biztosan, de egészen pontosan emlékszem, hogy a madár tulajdonosa egy Nina nevű nyolczesztendős urnő volt s annak hasonlókora fivére, akik egy nagyuri parkban, hulló lombok közt álltak körül a madár ravatalát és Nina, az urnő, igen sirt és mi együtt sirtunk vele, mintha csak az Edmondo Amicis könyvéből, a Szív-ből vágta volna ki a történetet főtisztelendő Laky Demeter ur. S ennek most sok, sok éve, de nekem még mindig kedvesebb dolog, ha valamely elbeszélésben egy kanári madár hal meg, mint hogyha a lős párbajban esik el, vagy pálinkamérgezésben. Mégis csak jól tanított bennünket Laky Demeter ur,

Kivéven az ugynevezett „polgári ügyiratokat”, amelyeket az Irálytan függelékében külön fejezet gyanánt tárgyalt Laky Demeter ur, ki kell jelentenem, hogy a polgári ügyiratok e mintátára nem volt tökéletes és sok ódonzerűség volt észlelhető rajta. Így például a váltónál nem volt megjelölve a bélyegskála; a kötelezvénynél továbbá hiányzott a bekebelezési záradék (persze nem gondolt rá az öreg ur, mert neki, a szerzetesnek, nem volt ingatlana); a nyugtánál ellenben megvolt egy fölösleges frázis: az, hogy az összeget „hiány nélkül” fizették meg. En istenem, milyen ódonzerű ez! Ki szokott ma már valamit hiány nélkül megfizetni?

De miért is írjuk ma mindezeket Laky Demeterről? Azért, mert az öreg Laky Demeter, az egykori honvéd és olműzci államfogoly, czimzetes préposti méltóságot kapott ma a királytól. Ritka kitüntetés ez; czimzetes egyházi dignitást, kánon-jog szerint, szerzetes papnak is lehet ugyan adományozni, de a dolog mégsem gyakori, Bita Dezső benedekrendi tanáron kívül nincs is az országban más szerzetes-papnak ilyen méltósága. A csornai perjelnek kitüntetését pedig így közli ma a hivatalos lap:

Vallás- és közoktatásügyi magyar miniszterem előterjesztésére Laky Demeter prémontrei kanonok-n a k és csornai perjel-n e k a Boldogságos Szűz Máriáról nevezett rajki czimzetes prépostságot adományozom.

Kelt Bécsben, 1898. évi december hó 20-án.

FERENCZ JÓZSEF s. k.

Dr. Wlassics Gyula s. k.

Mily korrektül fogalmazták meg ezt a kéziratot a kultuszminisztériumban. Máskor az ilyen kéziratban a két tulajdonító rag közül csak a másodikat szokták kijelenni, de most bizonyosan óvatos volt a miniszter.

— Vigyázzunk — mondta — vigyázzunk, uraim, mind a két tulajdonító ragra. Mert az öreg Laky Demeter vörös czeruzát vesz és a hiányzó n a k-ot belészurja az okiratra.

Lapunk mai száma 16 oldal.

— A király Abbáziában. Mint Abbáziából jelentik, a királyt márczius elejére oda várják. A király ez alkalommal több hetet szándékozik ott tölteni s a Mandra-villát rendezik be számára. Ugyanez időben a román királyi pár is fog egy néhány hetet Abbáziában tölteni. Károly király és neje már előbb szándékoztak oda menni, de tekintettel királyunk tervbe vett látogatására, ők is elhalasztották utjukat.

— Dániel Ernőné fölolvasása. Nem mindennapi érdekessége lesz az Országos Iparegyesület vasárnap felolvasó-ülésének, hogy báró Dániel Ernőné, a kereskedelmi miniszter neje lesz a fölolvasó. A kegyelmes asszony, aki, mint torontáli nagybirtokosné, sokat foglalkozott a nép háziiparának fejtegetésével, a torontálmegyei szövő háziiparról fog előadást tartani. Az előadás egy szerszind szövöttmunkák bemutatásával lesz egybekötve. Az érdekes ülésről, amelyen az egyesület minden érdeklődőt meghívó nélkül is szívesen lát, a következő hivatalos értesítést bocsátották ki:

„Az Országos Iparegyesület háziipari szakosztálya vasárnap, január tizenötödikén délelőtt tizenegy órakor az egyesület helyiségében (VI., Uj-utca, negyedik szám I. emelet) ülést tart. A napirend tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. Báró Dániel Ernőné felolvasása a torontálmegyei háziiparról. 3. A torontálmegyei szövő háziipar termékeinek bemutatása.”

Nász Szögyény-Marich családjában.

Szögyény-Marich László berlini nagykövetség leányának, gróf Somssich Józseffel való egybekelése alkalmából Vilmos császár gyönyörű nászajándékot küldött az ifju párnak. XV. Lajos-korabeli stílusban készült mestermű a császár ajándéka, mely egy gyönyörű porcelán garnitúrából áll. Az értékes porcelán darabjai egy magas talpazaton nyugvó óra, két virágváza és két gyertyatartó. Természetesen valamennyi a legművészibb kivitelben. Radziwill Antal herceg egy virágvázát küldött. A két méter magas virágtartó sötétpiros rózsákkal volt megtöltve, melyek művészileg elhelyezett virágzó myrthus-ágakon nyugodtak. Fényesen volt díszítve a Szent-Pálról elnevezett templom az esküvő alkalmából. A bejárat előtt hatalmas baldachin emelkedett, mely magyar, osztrák és porosz zászlókkal volt ékesítve. A templom belsejében a Szögyény- és Somssich-családok színei domináltak. Vilmos császárt, aki az esküvőn részt vett, Szögyény-Marich László az örömapa fogadta a portale előtti baldachin alatt. A császár ez alkalommal osztrák-magyar huszártábornoki egyenruhát öltött. Megérkezésekor már zsufolásig telve volt a templom meghívott vendégekkel. Az első padosorokat a diplomácia képviselői foglalták el, többnyire nejeikkel. Néhány poroczel a császár érkezése után jött meg a mátkapár, a násznéptől kísérvé. A Thiel által komponált alkalmi himnusz hangjai mellett vonultak az oltár elé. Fényes látványt nyújtott a násznép és különösen az urak diszmagyarja. Az esketési szertartás befejezése után a Te-Deum hangjai mellett hagyta el a fiatal pár a templomot. Aztán a császár távozott el, akit a lelkesítő kar kikísért a templom kijáratáig.

— „Sub auspiciis Regis”. A budapesti tudományegyetemen nemsokára két hallgatót fognak „sub auspiciis regis” fölavatni: Zúbriczky Aladárt a hittudomány, Navrátil Ákost a jogtudomány doktorává. A királyt ezúttal is dr. Zsilinszky Mihály vallás- és közoktatásügyi miniszteri államtitkár fogja képviselni.

— A kincstár 200,000 forintos kára. A magyar kincstár tulajdonában levő Herkulesfürdőnél nagy visszaélésekre jöttek rá a minap a kormány kiküldöttéi. A világhírű fürdőt tulajdonképpen a Temesi Takarékpénztár bírta bérben a kincstártól és most, hogy a bérlet lejárt, a földmívelési miniszter az átvétel végett egy bizottságot küldött ki. A leszámolás alkalmával a bizottság azt tapasztalta,

hogy a bérlő takarékpénztár a szerződészerű beruházásokat nem teljesítette, hanem éveken át csakis az elkerülhetetlen javításokat eszközölte. A fűrdő igazgatója, Vest Lajos, a Temesi Takarékpénztár, illetőleg agrárbank igazgatója volt. A beruházásoknál elkövetett mulasztás a kincstárnak körülbelül kétszáz ezer forintnyi kárt okozott. A gyönyörű fekvésű fűrdő különben az utóbbi időben teljesen el volt hanyagolva; nagyon természetes tehát, hogy így a fűrdővendégek száma is megcsappant.

— Szilágyi Sándor. Szilágyi Sándor állapota ma éjjelre olyan veszedelmesre fordult, hogy a reggelt is alig éri meg. Ma Vécsey Tamás és Bedő Albert volt a látogatója. Érdekes, hogy az öreg ur, noha a tudományos munkálatok igen elfoglalják, nagy előszeretettel olvassa az újságokban megjelenő regényeket. Abban az időben, amikor beteg lett, valami tíz regényt olvasott egyszerre s mikor az orvos megtiltotta neki, az öreg ur elrendelte, hogy a regényeket gyűjtsék össze, hogy ha felépül, folytathassa ott, ahol az olvasást félbeszakította. Ebből, sajnos, nem lesz semmi, mert halálát minden perczen várják.

— Szász Domokos temetése. Kolozsvárott ma délelőtt helyezték örök nyugalomra Szász Domokost, az erdélyi evangélikus-református egyházkerület volt püspökét. Ezernyi nép tolongott már kilencz óraker a teológiai fakultás épülete előtt, melynek disztermében a ravatalt felállították. Az érczkoporsót a koszorúk nagy tömege borította. Ott voltak a család koszorúján kívül báró Bánffy Dezső, Hegedűs Sándor és neje, báró Kemény Kálmán, gróf Vass Béla, az egyházmegye, az igazgatótanács, Kolozsvár város, az erdélyi evangélikus református iskolák stb. koszorúi. A gyászszertartás délelőtt tíz óraker kezdődött. Megjelentek a város és megye, a hivatalok és közigazgatás képviselői. Az egyetemi és középiskolai ifjuság sorfalat állott. Az erdélyi református papság csaknem teljes számmal képviselve volt. Majláth Gusztáv erdélyi római katolikus püspököt Bíró Béla apátplébános képviselte a temetésen, ő tolmácsolta a püspök részvétét a családnál. Először a református teológia-fakultás ifjusága gyászalt énekelte, majd Antal Gábor dunántúli református püspök mondott imát, Kenessey Béla, a teológiai fakultás igazgatója, pedig gyászbeszédet. Az ifjuság gyászdala után a gyászmenet a belmagyar-utcán, a főtéren és a beltörda-utcán át a temetőbe vonult. Az utvonalon a gázlámpák égtek s gyászfátyollal voltak bevonva. Az egész utvonalon nagy közönség állott sorfalat.

A temetésben a református ifjuság és földmivesek gyászalt énekeltek, azután Molnár János református lelkész mondott imát. Szász Domokos holttestét a város által felajánlott díszsírba helyezték örök nyugalomra.

— Marczali Henrik Konstantinápolyban. Marczali Henrik egyetemi tanár most tért vissza Konstantinápolyból, ahol hosszabb ideig buvárkodott magyar vonatkozású történeti forrásmunkákban. Marczali többek közt a híres onódi országgyűlés leírását is megtalálta, amelyet a magyarországi török követ görög nyelven megírva küldött el a konstantinápolyi udvarnak. Marczali nem-sokára visszatér Törökországba és Rodostóban folytatja tanulmányait.

— Magánmuzeum Budapestben. Az 1895-ben elhalt Sefer-pasa bertholdsteini kastélyát, mely egykor Cilley Ulrik tulajdona volt, a benne felhalmozott, milliókba került műkincsekkel együtt megvette Freiburger Samu budapesti többszörös háztulajdonos. A műkincsek, melyek a kastély hatvan óriási termét töltik meg s kínai, japáni, indiai, török, egyiptomi és perzsa iparművészeti tárgyakból, régiségekből, sèvreszi, meissenai és angol porcellánból, velencei és kopenhágai üvegből, antik, többnyire olasz képekből, bronz és márvány szobrokból, pártatlanul finom művi asztalos munkákból, gobelinekből, fayence és terracotából állanak, legközelebb Budapestre kerülnek. Freiburger ugyanis valamelyik budapesti házában muzeumot rendez be, amelyet a közönség számára díjtalanul tart nyitva,

mint a legtöbb külföldi hasonló magánmuzeumnál szokás. Megemlítjük, hogy Sefer-pasa, aki a bertholdsteini kastély kápolnájában nyugszik, az előbbi birtokosok, a mágyaszakadt Lenkheim grófi család tagjai mellett, volt az, aki 1849-ben Kossuth Lajost és menekvő társait, mikor Orsován túl a haza földjét elhagyták, Plevnától Konstantinápolyba kísérte. Sefer-pasa azután is mindig melegen emléklődött a magyarok iránt. A kastélyban levő, 1501-ig visszanyúló régi okmányokat, melyek között sok a magyar vonatkozású is, a Nemzeti Múzeum kapja majd. Hasonlóképen néhány incunabulát is.

— A Csillagkereszt-rend halottjai. A főnemési Csillagkereszt-rend irodája a hivatalos lap mai számában teszi közzé a rend 1898-ban meghalt tagjainak jegyzékét. A szomorú jelentésben első helyen áll:

Erzsébet császárné és királyné ő felsége, született bajor hercegnő, a főnemési Csillagkereszt-rend tizedik védasszonya;

utána következnek:

Mária Antónia toscanai özvegy nagyhercegné, mindkét Szicília született királyi hercegnője;

Franziska Karolina orleansi hercegné, joinvillei hercegné, született braziliai császári hercegnő;

gróf Kaunitz Mihályné, született Woraczioczy Eleonora grófnő;

báró Widmann Antalné, született Sednitsky Mária Leopoldina grófnő;

gróf Herberstein János Zsigmondné, született tolnai Festetics Julia grófnő;

báró Miske Imréné, született Forgách Paulina grófnő;

gróf Schönborn-Buchheim Ervinné, született Trauttmansdorff Franziska grófnő;

gróf Schall-Riancour Ottóné, született ertingeni Leutram Franziska Romana grófnő;

gróf Raczynsky Károlyné, született Oettingen-Wallerstein Karolina hercegnő;

stritezi gróf Deym Frigyesné, született Buquoy Karolina grófnő;

gróf Lazansky Prokopné, született Hoyos Szidónia grófnő;

gróf Goess Antalné, született Wilczek Terézia grófnő;

gróf Henckel-Donnersmarck Györgyné, született Frankenberg Eleonora grófnő;

gróf Thun-Hohenstein Leoné, született Clam-Martinié Karolina grófnő;

gróf Szápáry Istvánné, született Ráday Borbála grófnő;

gróf Harbuval-Chamaré János Antalné, született Schlabrendorf Terézia grófnő;

gróf Wenckheim Ferenczné, született Forgách Ilona grófnő;

brandenburgi báró Butler Rikárdné, született Moscon Mária bárónő;

herceg Auersperg Vinczéné, született Colloredo-Mannsfeld Vilma grófnő;

gróf Thun-Hohenstein Ferenczné, született Schwarzenberg Anna hercegnő.

— A rendőrök új ruhája. A rendőrség egyenruhája meglehetősen izléstelen, magyartalan és nem praktikus. Ezen a bajon úgy akarnak most segíteni, hogy megváltoztatják a rendőrléghyűség — kalapját. A rendőrök most a kalap helyett sisakot fognak kapni, mely hasonló lesz a bécsi rendőrség sisakjához. Eredetinek tehát ez sem lesz eredeti, de legalább izléstelenebb a mostáninál. A tisztikar diszkalapját is sisakkal váltják föl, amely alumíniumból készül és homlokzatát a magyar czímer díszíti. Az őrszemélyzet tisztjeinek sisakja fehér, az intéző rendőrtisztékné sötét lesz. A kardokat is újakkal cserélik föl. Az eddigi kard magyar stílusú, úgynevezett „jogász kard” volt (az egyetlen magyar darab a folszerelésben), de az állítólag igen czélszerűtlen, mikor fegyverhasználatra kettől a sor. (Eddig épen az ellenkezőjét tapasztaltuk. Tudniillik a publikumra volt czélszerűtlen.) Most a rendőrtisztviselők markolatos kardot és szolgálati jelvényt kapnak. A szolgálati jelvény egy, a vállról lecsúszó arany zsinór lesz, makkokkal díszítve. Szolgálat közben,

hivatalos minőségének jelzése végett, minden rendőrtisztviselő köteles lesz azt viselni. Ezeknek a változásoknak jóváhagyását a napokban kérték a belügyminisztériumtól.

— Krivány bűntársai. A Krivány-féle sikkasztási ügyben — mint Aradról táviratozták — szenzációs fordulat állott be. Rájöttek ugyanis, hogy Kriványnak bűntársai is vannak, akikre az eddigi vizsgálatot nem terjesztették ki. Alapos a gyanu, hogy többen vannak, kik a sikkasztott pénz egy részét Krivány szökésekor elrejtették. Az egyik orgazdát, úgy látszik, hamarosan kézrekerítik. Ez egy nő, aki Krivány elfogatása előtt a pénz nagy részét átvette. Ez a nő Kriványt a bécsi „Klomsér” szállóban sokszor felkereste és az elfogatás előtt való napon idegesen tudakozódott a kávéházban, hogy mikor megy a hamburgi vonat. A nőnél, mikor fizetett, ezreket láttak. Most kiderült, hogy ez a nő Aradon többször találkozott Krivánnyal s vele mulatott is. A vizsgálóbíró pontos adatokat kapott erről a nőről, aki állítólag aradi asszony. A vizsgálatot titokban tartják. De nem nagyon. Mert annyi mégis kiudódott, amennyit megirtunk.

— Gyp és a névtelen adakozó. Gyp, az ismert francia író tudvalevőleg elkeseredett antiszemita s a Dreyfus-pör folyamán több ízben hevesen támadta meg a revízió-pártiakat. Trarieux szenátorba is pörölte Gypet becsületsértésért és a bíróság ötezer frank pénzbüntetésre ítélte el. A napokban egy utalvány érkezett részére a „Libre Parole” szerkesztőségébe, amely ötezer frankról szólt és amelyen csak ennyi állt: „Gypnek, hogy megfizethesse a büntetését.” A rejtélyes utalványt és az ötezer frankot a szerkesztőség átadta Gypnek, aki a rendőrséget bizta meg, hogy a névtelen adakozót kikutassa. Most, hogy a kutatás eredménytelen maradt, a lapok útján hívta fel a titokzatos adakozót a jelentkezésre. A névtelen ur persze nem jelentkezett. Szkeptikusok (ilyenkor persze a revizionisták mind erősen skeptikusok) azt hiszik, hogy nem is létezik a névtelen adakozó, hanem az egész utalvány-história csak ügyes reklám.

— Az angol királynő és Menelik. Viktória angol királynő most mindenképen jó lábon akar állni Menelikkal, Abesszinia urával. Legutóbb egy fonográfot küldött neki, amelynek hengerére ezeket mondta:

— Én, Viktória, Anglia királynője, remélem, hogy felséged jó egészségben van. Köszönöm felségednek azt a szíves fogadtatást, amelylyel követeimet, Roodot és Harringtont megtisztelte. Sok szerencsét és boldogságot kívánok felségednek és Taitu császárnának. Remélem, hogy az országaink jóbarátsága egyre erősbödni fog.

Menelik állva hallgatta meg Viktória üzenetét, amelynek öröme a táborban díszfűzést tartottak. Azt a lemezt, amelyen a királynő üzenete jött, nyomban elégették, nehogy illetéktelen kezekbe kerüljön. Erré az óvatosságra szükség is volt, mert nagyon sokan szeretnének az érdekes lemez birtokába jutni. Valaki huszezer dollárt ígért érte a követnek, hanem persze nem kapta meg.

— Gróf Károlyi Ferenc halála. Londonból táviratozták: Ma szentelték be gróf Károlyi Ferenc holttestét a halottas házban, gróf Károlyi Tibor, a főrendiház elnöke, gróf Mensdorf osztrák-magyar nagykövet és herceg Eszterházy Alajos katonai attaché jelenlétében. A holttestet holnap helyezik a vonatra, amely Magyarországra haza hozza. Gróf Károlyi Tibor személyesen köszönte meg a walesi hercegnének a fia elhunytá felett nyilvánított részvétét.

— Eugenia ex-császárné otthona. Angolországban, farnboroughi birtokán tölti napjait harmadik Napoleon özvegye, Eugenia ex-császárné. Egy német utas jár nemrégiben Farnboroughban és megfigyelte az agg császárné életmódját. Elmondja a következőket. A farnboroughi kis vasúti állomástól poros országút vezet el egy közeli dombig. Onnan kavicsos uton lehet eljutni a domb tetejéig, ahol fehércsuhás barátoknak van kolos-

toruk. Futó, kuszó növények borítják be minden oldalról a kolostor egyszerű kápolnáját. Köröskörül a gyeptáblákon százai nő elszórva Eugenia császárné kedvenc virága, az ibolya. A barátok szívesen fogadták a német utast és bevezették kápolnájukba, hol az oltártól jobbra, hatalmas gránitból készült szarkofágban nyugszik Napoleon, a harmadik. Az egész kápolnában mindössze két szék van. Különböző üresen áll a szinte bántóan tiszta mozaikpadló. A kápolna egyik ablakából a császárné kastélyáig vezető ut látszik. Figyelmeltették erre a körülményre a barátok is az utast, mert épezen Eugenia jöttét várták. Egykor oly híres alakja fel is tűnt kis idő múlva, amint a kápolna uton a kápolna felé közeledett. Csöndes léptekkel haladt és a kápolna ajtajához érve, csak meggörnyedve, erőlködve tudott feljutni a néhány alacsony lépcsőfokon. Egy fehérruhás barát elébe sietett, hogy segítségére legyen. Mosolyogva köszönte meg fáradozását és odanyújtotta a kezében hozott aprófejű erdei ibolyából kötött kis csokrot. Jó óráig tartott, míg az agg császárné elvégezte mindennapi imáját. De a német utas állhatatosan végigvárta ezt az időt. Látni akarta még egyszer azt az asszonyt, akit a maga idejében Európa első szépsége gyanánt emlegettek. Karcsu, magas alakja azóta megtelt. Idomai elvesztették graciosus hullámvonalait és galambos a haja. Ráncok borítják azt az arcot, amelyről azt beszélték egykoron az egész világ, hogy legkedvesebb, legszebb, legüdébb... A szemek sem a régiak már. Álmatlanság kinozza az agg császárnét, aki neha három egymásután következő éjszakán sem tudja a szemét lehunyni. Így tölti agg napjait angolországi birtokán Eugenia császárné, harmadik Napoleon özvegye.

— **Ghyzozy Emil temetése.** A tegnapielőtt elhunyt Ghyzozy Emil kamarást, nyugalmazott miniszteri tanácsost, ma temették el nagy részvét mellett. A végtisztességen a közélet számos kitűnése jelent meg a muzeum-utcai gyászszobában. A beszentelést Kanovits Béla Móricz apátplébános végezte fényes papi segédlettel. A halottat hatfogatu diszkocsin a vizirárosi temetőbe vitték, ahol a családi sírban helyezték örök nyugalomra.

— **Gyilkos „spirítizta.”** Detroit amerikai város törvényszéke jelenleg egy gyilkossági pórt tárgyal, amelynek előzményei igen érdekesek. A bűnpörben egy Asher nevű ember a vádló. Asher, mint egy modern Cagliostro, beharangozta az Egyesült-Államok területét, és spirítiztának mondván magát, a legkülönbözőbb módon csapta be az arra alkalmas együgyű embereket. Különösen sok asszonyt, tapasztalatlan gyerek-embert és tudatlan parasztot használt médiumnak „seance”-aihoz. Ily módon csapta be Nichols michigani farmert is, aki életével fizette meg hiszékenységét. Asher ugyanis elhitette vele, hogy a farm földje aranyat rejt magában, és ő annak helyét meg tudja mondani. E végből szükséges, hogy a farmer egy övet kössön magára, amelybe köröskörül annyi arany-dollárt kell rejteni, amennyi csak belefér. Ezzel aztán jöjjen a farmer az ő lakására, ahol a seance-ot meg fogják tartani. A paraszt el is ment így föl-szerelve Asher lakására. Itt a „spirítizta” mindenféle hókusz-pókuszot csinált, hogy az együgyű embert elkábítsa és így az arannyal töltött övet szépszerűen kicsalja tőle. A farmer azonban erre nem volt elég ostoba. Asher mindenáron az öv birtokába akart jutni s a szerencsétlen embert kegyetlenül meggyilkolta. A holttestet másnap a csatornában találták meg, mely Detroit mellett a Huron-és Erie-tavakat köti össze. A meggyilkolt farmer testére súlyos kövek voltak kötve. A körülmények rögtön Asherre terítették a gyanút. A rendőrség azt hiszi, hogy egy másik spirítizta-rablógyilkosságnak is Asher a tettese.

— **Letartóztatott anarchista.** Szászvároson a rendőrség a napokban letartóztatta Giraldo Athanasio milanoi illetőségű anarchista vezért. Giraldo az ottani hidépítési munkálatoknál dolgozott és kívülre még számos olasz munkás dolgozik a vállalatnál. Esténként rendszerint egy vendéglőben jöttek össze az olasz munkások s Athanasio ilyenkor anarchista irányu beszédet tartott:

— Legyilkolni az urakat, előbb a királyt, aztán tanácsosait. Ez volt mindig amit hangoztatott. Egy német származású munkás aki megtudta a dolgot, feljelentette az anarchistát a rendőrségnek, mire Athanasiot másnap letartóztatták. Giraldo beismerte, hogy anarchista elveket vall. A letartóztatás ellen fellebbezett, de azért nem bocsátották szabadon, hanem másnap átszállították a dévai törvényszékhez. Valószínűleg ki fogják tiltani az ország területéről.

— **A jászberényi „Arizona Kicker.”** Nemrégiben közöltünk a „Jászberény és Vidéke” című lapból egy igen elmésen megírott hírt, amelynek „Róbert Károly Jászberényben” volt a címe s amelyben egy kis cselédleánynak orvul levágott hajlonatról volt szó. A „Jászberényi Hírlap” megcáfolta helybeli lapjárának ezt a híret s a cáfolatra ma a következő lágyfuvallatu hangon felel a „Jászberény és Vidéke”:

— **Suba András baja.** Olvastak tisztelt olvasóink lapunk múlt számában egy kis hírt, mely arról szólt, hogy egy vadállat úgy elégitette ki bosszuszomját, miként alvó cselédleánynak, míg az aludt, tövében levágta a haját. Ezen jó és megbízható forrásból vett értesülésünket a helybeli apponizmus szellemi szemétdobója: a „Jászberényi Hírlap”, valószínűleg pár forint borzaválóért, demontálni törekszik és az eset megtörténtét, mikor a tőle megszokott arczatlansággal és vakmerőséggel elhazudja, egyszerűen egy szennyes nyilatkozatot ad a közleményünk írója ellen, a Suba András szurkolástól szederjes szájába. Ezek szerint a nyomorultak szerint mi rágalmaztunk, hazudtunk. Nem ezeknek a szerencsétlen frátereknek, hanem tisztelt olvasóink megnyugtatóására adjuk említett hírnök valóságának bizonyítékát:

N y i l a t k o z a t .

Alulírottak ezennel igazoljuk és bizonyítjuk, hogy a jász-jákóhalmi községhez tartozó édes anyja kíséretében alulírt napon délután megjelent Szaniszló Magdolna 14 éves cselédleány — ki múlt év december havában Suba András jászberényi lakosnál volt szolgálatban — előttünk a következő kijelentést tette:

„Való igaz az, hogy karácsony éjszakáján — midőn az istállóban aludtam, — Suba András gazdám, véleményem szerint, a hajamat tövében levágta. Bizonyítja ezen állításon az a körülmény, hogy az említett éj folyamán — midőn nővérem, mel együtt aludtam — más senki, mint nevezett gazdám, az istállóban meg sem fordult, továbbá az, hogy másnap reggel, midőn hajam elvesztése felett siránkoztam, a gazdám 8 éves Andor nevű unokája világoztott fel, hogy hajamat a nagypapa vágta le.”

Végezetül pedig, miután személyesen győződünk meg, hogy a leány haja tényleg levágva van, a leány anyja: Szaniszló Antalné kijelentette, hogy másik leánya Márta — ki Magdával együtt aludt, — esküvel is kész bizonyítani, hogy a testvére haját csakugyan Suba András nyírta le.

Jász-Jákóhalma, 1898. január 8.

Rónay József s. k.
főjegyző.

Antal István s. k.
főbíró.

Paray Imre s. k.
jegyző.

Igy néz ki Suba András. Ily gazul rágalmaz a „Jászberényi Hírlap” és benne az „a becsületben megöszült atyafi”.

Lám, ez már csakugyan „ragyogó” stílus.

— **Öngyilkos katona.** Erdős Sándor, a debreczeni 39. gyalogezred közlegénye — mint levelezőnk jelenti — tegnap ismeretlen okból a pavilon-laktanyában öngyilkosságot követett el. Éjjel kiment társai mellől s mellé lötte magát. Mire megtalálták, meghalt.

— **Ellopott látócsövek.** Néhány hónappal ezelőtt híre járt, hogy a Nemzeti Színház és Operaház földszinti ülésein újévtől kezdve automatikus szerkezetű látócsöveket alkalmaznak, amelyeknek szerkezete oly elmés, raffinált, tökéletes stb., hogy a lopás lehetősége teljesen ki van zárva. A látócsöveket el is helyezték újévkor, meglehetősen ügyetlen bádorgatásával kapcsolatban, amely két darab huszfíleres bedobása után szabaddá teszi a látócsövet, sőt még három darab elég rossz csukorral is megkínálja az embert. Az elmés stb. szerkezet azonban, amely a lopást megakadályozta volna, elmaradt. Így aztán a látócsövek teljesen a közönség tisztességére voltak bízva, ami pedig, úgy látszik, nem elegendő a látócsövek

létszámának épségben tartására. A vállalkozó panasza ment a rendőrséghez, hogy a látócsöveket mind a két színházban szorgalmasan lopkodják és kéri a rendőrséget, hogy járjon végére a dolognak, kutassa ki a tolvajokat. A rendőrség nyomozza az ingyen-látócsövek kedvelőit. A lopott jóságokra nem nehéz ráismerni. Vörös színűek és „Automata látócső-vállalat” fölírás van beléjük vésvé.

— **Kifosztott vasuti pénztár.** Temesvári tudósítónk táviratozza: A kis-beckereki vasuti indóházban levő pénztárt az elmúlt éjjelen ismeretlen tettesek kifosztották. Felfeszítve a pénztárszobába vezető ajtót, a betörők behatoltak a hivatalba. Ott a magukkal vitt szerszámokkal feltörték egy vaszekrényt és összeszedtek néhány száz forintnyi készpénzt. A gyamu egy idegen mesterlegény-külső fiatal ember ellen irányul, aki tegnap délután feltűnően kerülgette az állomást és különösen a pénztárt a reggelre már nyomtalanul eltűnt.

— **Hajósok a zátonyon.** Egy csavargózós pusztult el nemrégiben az Északi tengeren. A „Nord” nevű hajó került zátonyra Stukárts közelében. Zivataros időben, éjnek idején történt a szerencsétlenség. A hajó kapitánya hiányosan öltözve ült a parancsnoki helyiségben, mikor hirtelen erős lökések rázkódtatták meg a csavargózóst. Nehogy a támadt réseken betóduló víztömeg felrobbantsa a kazánt, a kapitány rögtön kjadta szócsövön a parancsot, hogy a gőzt ki kell bocsátani. Ekkor már a hajó legénysége a földözetre gyűlt össze és a kapitány vezényszavára megkísérelték, hogy csónakokon meneküljenek. Kísérletük azonban sikertelen maradt. A süllyedő hajóról nem tudták a hullámozó tengerre bocsátani a csónakokat. Az utolsó menekülési módhoz kellett folyamodniuk. A hajó oldalán levő lépcsőn egyenkint lementek a víz felszínéig és a tengerbe vetették magukat. Uszva igyekeztek eljutni a süllyedő hajótól néhány száz lépésnyire levő jégtorlaszra, amely a zátony egy magasabban fekvő részén képződött. A fagyos, jeges árban szörnyű erőfeszítéssel tudtak csak eljutni a kis jégtáblára. Mikor valamennyien felkapaszkodtak, egészen megtelt a menhely velök. Leülni nem mertek, mert féltek, hogy megfagynak. A hideg tizenhatszáz-husz fokkal volt a fagypontról alatt. Hátukkal a hideg szél felé fordulva állottak, toporzékolva a jéglapon. A kapitány, aki cipők nélkül menekült, egy hajóstól kapott kölcsön egy vászonnadrágot, amit meztelen lábaira csavarhatott. Két napig tartott ez a rettenetes állapot. A hajósok étlenül, álmatlanul állottak szorosan egymás mellett és szomjúságukat apró jégdarabokkal igyekeztek csillapítani. Végre harmadnap kitisztult az idő és egy arra haladó hajó felvette őket a fedélzetre. Valamennyien kórházba kívánczoltak. Egyikük meg is halt, mielőtt szárazföldre érhetett volna.

— **Elfogott rablógyilkosok.** Még a múlt héten közöltük, hogy Molnár Mihályné hajdu-böszörményi vagyonos özvegyasszonyt meggyilkolták. A gyilkosokat hosszas nyomozás után ma elfogták. Az asszony gyilkosának a nyomára egy vércsepp vezetett, melyet a meggyilkolt unokaöccse nadrágján észleltek. Demeter Istvánnak hívják a főzínkóst, aki erősen tagadja tettét és azt állította, hogy disznóöléskor vérezte be magát. A nadrágot felküldték az országos vegyészeti intézetbe, hogy állapítsák meg, vajjon a vérfoltok embertől vagy állattól valók. Demeter István huszonkilenczéves és nős. Főleg az is ellene bizonyít, hogy rég vágyott a nagynénjéről reá eső örökségre. Testvérét, Demeter Miklóst, is letartóztatták, mert erős a gyamu, hogy neki is része van a gyilkosságban.

— **Igazságszolgáltatás Abessziniában.** Hogy milyen módon kezeli Menelik király az abessziniai igazságszolgáltatást, azt a legérdekesebben jellemzi a következő eset:

A múlt őszszel Menelik király meghívta az addis-abebai francia kolónia tagjait, hogy legyenek jelen annál a jelenetnél, amikor ő igazságot szolgáltat. A király a nép jelenlétében, szabad ég alatt ül törvényt a bűnösök felett. Ezuttal egy gyilkos felett kellett itélkeznie. A tettést két ártatlan emberhez kötve hozzák a király elé. Ennek az

eljárásnak az a célja, hogy az ártatlan emberek még az öngyilkosságban is megakadályozzák a bűnöst. A király mellett áll a főbíró, vagy ahogy Abessziniában hívják „a király szája”. Ez csak azután beszél, miután az egyes polgárok nyilvánosan bevádolták a delinquent.

A polgárok vénei bevádolják a gyilkost, mire a „király szája” ráolvassa a törvényt: „Aki embert öl, élve égetessék el.” A király azonban keresztényi jóságot akar gyakorolni a bűnösrel szemben és így szól:

— Hat ne égessék el, hanem akasszák fel.

Erre kötelek akasztottak a szegény ember nyakába, aki szegényszemre kénytelen volt így keresztülmenni a városban a vesztőhelyre, miközben persze mindenünnen szitokkal és guanykaczzal kísérték. Alig egy negyedórával a király ítéllete után azonban már a vesztőhelyre érkezett az elítelt. A hóhér meghuzta a nyakán a kötelet és a király „kegyelmes” ítéllete végre volt hajva.

— Ismeretlen öngyilkos. Az Egressy-ut 28. szám alatt levő üres telken ma reggel egy urias külsejű öreg embert találtak felakasztva. A szerencsétlen ember, mikor rákadtak, már halott volt. Kitért nem lehetett megállapítani, mivel nem találtak nála semmitféle írást. Csak egy Podhorka János névre szóló névjegy volt nála, akivel azonban nem azonos. Az öngyilkos hatvan-hatvanöt évesnek látszik, feje kopasz, szürkülő szakála van. Fekete ruhát és fekete puha kalapot viselt. Beszállították a törvényszéki orvostani intézetbe.

— Talált sorsjegyek. A napokban a Károly-körúton ötvenegy darab újságíró-egyesületi sorsjegyet találtak. Az igazolt tulajdonos átveheti azokat a főkaptányság első emelet 31. számú szobájában.

Naplirend.

Naptár: Csütörtök, január 12. Római katolikus: Tacián vt. — Protestáns: Tacián. — Görög-orosz: (december 31.) Melania. — Zsidó: Schebat 1. — nap két: 7 óra 30 perczkor, nyugszik: délután 4 óra 15 perczkor. — A hold két: reggel 7 óra 43 perczkor, nyugszik délután 5 óra 11 perczkor.

A közoktatásügyi miniszter fogad délután 4 óráig.

A belügyminiszter fogad délután 4—5-ig.

A honvédelmi miniszter fogad déli 12 órakor. Kereshedelmi muzeum a városligeti iparsarokban nyitva d. e. 9-től d. u. 2-ig.

Téli tárlat az új műcsarnokban, nyitva délelőtt 9-től délután 4 óráig. Belépti díj 50 krajczár.

A Nemzeti Szalon kiállítás (Ferenciek tere 9.) nyitva délelőtt 9 órától este 9 óráig. Belépti díj 20 krajczár.

Technológiai iparmuzeum nyitva 9—12-ig és délután 3—5-ig és 7—9-ig.

Szabadalmi levéltár (Erzsébet-körút 19.) nyitva délelőtt 9—1-ig.

A „Hódoló díszfelvonulás”, Eisenhut Ferencz ériási körképe, Városliget, Andrassy-ut végén, látható reggel 9-től este 125 óráig. Belépti díj 50 kr. Gyermekjegy 30 krajczár.

SZINHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

* A Vigszínház újdonságai. A Vigszínházban tegnap tartották meg Pinero színművének „A második feleség”-nek (The second mrs. Thackeray) az olvasó próbáját. A darabból párhuzamosan kezdik meg a próbákat Gondinet-nek „Godard és Bodani” című behódolatával, amely a Vigszínház legközelebbi újdonsága lesz.

* Új primadonna. Érdekes hírről értesülünk a Magyar Színház iródájából: a fővárosi társaság egy ismert szépsége tegnap írta alá a szerződést, amely őt a Wesselényi-utcai színházhoz köti. Az új primadonna Vukovich Aranka, Horváth Zoltán, a Nemzeti Színház tagjának elvált felesége, akiről színházi körökben azt mondják, hogy igen szép hangja van.

* Várszínház. A Várszínházban pénteken a „Mignon” operát adják elő Várady Margittal, mint vendéggel, aki a czimszerepet énekli. A többi szerepben Blätterbauer Gizella, Payer Margit, Arányi, Dalnoki, Beck és Kornai lépnek fel.

* Az elmaradt „Takácsok”. A pozsonyi városi közgyűlésen egy bizottsági tag a napokban azért interpellálta meg a polgármestert, hogy miért maradt el a „Takácsok”-nak, Hauptmann Gerhardt darabjának az előadása. A polgármester hangszólta válaszában, hogy az előadás nem a darab tendenciája miatt maradt el, hanem, mert a

„Deutsch-österreichisches Schauspielerverband” (tehát egy idegen állam területén fennálló egyesület) javára rendezték az előadást. Ezt a választ az interpelláló köszönettel tudomásul vette.

* Jutalomjáték. A temesvári színházban most volt a vidék egyik legkedvesebb primadonnájának, Ámon Margitnak a jutalomjátéka. A „Varázsgürü”-ben lépett föl és bájos megjelenése, hangulatos és finom játéka (amellyel a nyáron a budai szinkör közönségét is gyorsan meghódította) a legzajosabb ovációkra készítette a telistele nézőteret. Vagy huszszor kihívták és tengernyi virággal is meglepték. Előadás után tiszteletére lakoma volt.

* Fulda dramaturgsága. A berlini udvari színház igazgatósága dr. Fulda Lajosnak, a nagybíró német költőnek, felajánlotta a dramaturgi állást. Fulda azonban egy udvarias levélben azt válaszolta, hogy nem akarja feláldozni függetlenségét és így a dramaturgi állást nem fogadhatja el.

Dohnányi Ernő.

Spleenes kartársainak a Themse mentén, amikor Dohnányit Londonban hallották, lángoló lelkesedés fogta el és több ezer koczkás ruhájú ur (mert mi az angolokat a hangversenyteremben sem képzelhetjük el másként) és lenhaju missek nagy szemeket meresztettek erre a fiatal magyar zongorázóra.

Csodálatos nép az angol! Nincs organizált zenei élete, nincs is állandó operája, a Covent Gardenben néhány hónapra keresztül a d h o c toborzott művészek énekelnek (igaz, hogy a legjavából), de másfelől nincs az a nemzet, amelynek a földtéken bárhol is felbukkanó művészi jelenségek iránt oly villámsebessen működő érzéke volna, mint az angolnak. Nekünk, kontinensbeli népeknek, finomabbak az idegeink az árnyalatokkal, a minucziózus tünetekkel szemben, az angol a művészetben is, ép úgy mint világpolitikájában, csak a nagy koncepciókat szereti.

Talán nem egészen ok nélkül gyanúsítják megrémült kormányok az angolt, hogy titokban az egész kontinens ellen dolgozik, hogy nem megy bele allianceokba, hogy mindent önállóan és ravaszul csinál: mert imé most is kijátszotta a kontinentet és lapjai detronizáltak valamennyi bálványozott zongoraművészüket és helyökbe „legnagyobb” megtették Dohnányi Ernőt.

És hiába: a londoni értékjegyzések, ha nem is gyapjuról és Pacific-részvényről szólnak, érzékenyen hatnak a világpiacon. És az angol lapok piciny liliputi betűi, melyek hírt adtak egy óriásról, nagy forrongást idéztek elő a zenevilágban.

Dé tartozunk azzal az elégtétellel a magyar zenészköröknek, hogy a Dohnányi művészetgyönyörűségéből kipattanó isteni szikrát megérezték már első föllépése alkalmával. És ez csak azt bizonyítja, hogy a történetírők föllentenek, amikor a genieket (ezeknek életrajzát írva) fölledeztetik királyokkal, szép bankárasszonyokkal és vidéki kántortanítókkal, mert az igazi nagyságokat észreveszi mindenki: erre nem lehet találmányi szabadságot váltani.

A Dohnányi zongorajátékából már évekként ezeltől mindenkinek ki kellett hallania a kráter forró zugását, mint ahogy a tűzhányók moraját már jó előre halljuk, még mielőtt a láva megindul.

Diadalmas körutjából hazatérve Dohnányi ma este a filharmonikusok hangversenyén játszott a Vigadóban. Saját szerzeményű zongoraversenyét adta elő kóziatból. E szerzeményben is fényes villámok cikáznak, valódi villámok, nem szines papírsból kigyózó rakéták, és mi érezzük, hogy ez a fiatal ember tele van villamossággal. Ha úgy akarjuk, megtaláljuk e műben a romantikusok eszméit, de hát kivonhatta-e magát Mozart a Haydn és Beethoven a Mozart hatása alól? És talán igaza van Sainte-Beuve-nek, amikor azt mondja, hogy mi semmit sem teremtünk: csak annyit alkotunk, amennyit megunkba szedtünk.

Dohnányi a művét (melynek zenekari része kissé laza) rendkívüli fényvel és erővel játszotta. Az a művészet az, amelynek fejlődési stádiumait

a múltban nem lehet apróra látni, és amely hogy hová fejlődhetik még, ép oly beláthatatlan. Perspektívája végtelen. Mikor ma este befejezte játékát, hölgyek és urak fölemelkedtek és úgy tapsoltak neki.

A hangverseny újdonsággal, Dvorák elmés és szingzagdag „Szimfoniai változat”-aival kezdődött és Volkmann első szimfóniájával ért véget. Richter János dirigált. m. g.

TUDOMÁNY ÉS IRODALOM.

* Filológiai társaság. A filológiai társaság ma délután hat órakor tartotta közgyűlését az Akadémia heti ülésstermében. A közgyűlést ponori Thewrewk Emil elnök nyitotta meg, akinek beszéde a kegyeletes megemlékezésnek volt szentelve. Alig éltünk még oly gyászos esztendő, mint aminő a tavalyi volt. Elvesztettük királynénkat, hazánk imádtott nemtőjét. Ez országos veszteségen kívül a filológiai társaságot egyéb súlyos veszteségek is érték. Elhunyt tagjai közül kettőt kell különösen említeni: Zichy Antalt és Tély Ivánt. Mind a ketten érdemeket szereztek a filologia terén és Thewrewk ebben az irányban számos olyan adatot közöl róluk, mely az eddigi életrajzokból hiányzik. Beszéde végén Thewrewk a külföld halottjairól is megemlékezett, kik között hazánknak több barátját is gyászoljuk. Így a bécsi Müller Frigyes, aki a magyar-czigány nyelvkutatásban vett aktív részt és Rivbeck Ottót, aki a latin költészetet buvárolta. Ezután Fináczy Ernő első titkár terjesztette elő évi jelentését. Eszerint a társaságnak 1898-ban 8 tiszteletbeli, 13 alapító és 425 rendes, valamint 84 rendkívüli tagja volt, tehát 27-tel több, mint az előző év végén. — Az „Egyetemes Filológiai Közlöny” tavaly 38-ik évfolyamát fejezte be és hatvanégy munkatárs harmincz nagyobb értekezést közölt benne hatvanegy iv terjedelemben (az apróbb czikkekkel és irodalmi könyvmutatóval együtt). A társaságot a múlt évben az Akadémia ezer forinttal, a közoktatásügyi miniszter száz forinttal támogatta. Adományokat küldtek Heinrich Gusztáv, Hegedűs István és ifjabb Reményi Ede száz-száz forintot. Az idén honosította meg a társaság felolvasó ülésain a tudományos vitaközlőket. Német Géza indítványozza, hogy a társaság a főtitkári tisztségtől megváló Fináczy Ernőnek jegyzőkönyvben fejezze ki háláját. Az indítványt lelkesedéssel fogadták. Ezután a tisztújító választás következett.

* Petőfi-társaság. A Petőfi-társaság lírai pályázatára a kitűzött határidőig nyolczvanhat költemény érkezett. A pályaműveket megbírálás végett Ábrányi Emil, Kiss József és Pósa Lajos tagoknak adták ki.

FŐVÁROS.

(Sürgős megkeresés.) A tűzoltó főparancsnokság tíz évvel ezelőtt a gyapju-utcai német színház leégése után előterjesztést tett a színházak tűzbiztonságáról. Sürgős intézkedést kért, mivel ugyanazokat konstátálta az akkori színházaknál, amelyek miatt a német színház a lángok martaléka lett. Az aktát kiadták a mérnöki hivatal műszaki osztályának s ü r g ö s javaslatlétel végett. Az abissziniak megverték az olaszokat, a török a görögöt, Amerika Spanyolországot, Inger Szolimán szómáli alkirály lett és megbukott, letárgyalták az egyházpolitikai reformokat, fölépült a Ferencz József-híd, az új országháza, nyitottak két nagy új színházat, a s ü r g ö s javaslat azonban a főváros tűzbiztonságára nézve m á i g s e m k é s z ü l t e l. Azaz hogy elkészült: a mérnöki hivatal műszaki osztálya ma előterjesztést tett avégett, hogy a tűzoltó főparancsnokság szóbanforgó „nem kis fontosságú” javaslatát adják át az építési osztálynak, mert a műszaki osztály ebben a kérdésben nem illetékes fórum. Vajjon a műszaki osztályt kinek kellene átadni?

(A miniszterelnök diszpolgári oklevele.) A fővárosi köldöttsége holnap délután adja át báró Bánffy Dezső miniszterelnöknek a diszpolgári oklevelet. Az okirat Báthory István korából való

minták szerint készült, s ezüst keretét drága kövekből kirakott tulipánok díszítik. A díszpolgári oklevél szövege a következő:

Mi, Budapest székes főváros közönsége, adjuk tudtára mindazoknak, akiket illet: hogy midőn közügyeink elintézése végett alant irt napon rendes közgyűlést tartottunk, számos törvényhatósági bizottsági tag részéről azon indítvány terjesztetett élénk, hogy losonczi báró Bánffy Dezső ur, Magyarország miniszterelnöke, a nemzetnek és a trónnak, a hazának és a székes fővárosnak tett nagy szolgálatai elismerésül Budapest székes főváros díszpolgárává megválasszassék.

Ezen indítványt közgyűlésünk lelkesült örömmel fogadván, ahhoz képest losonczi báró Bánffy Dezső miniszterelnök urat, az irányában táplált mély tisztelet és szeretet bizonyosságul Budapest székesfőváros díszpolgárává megválasszotta s ezen oklevél erejénél fogva mindazon jogokat, amelyekkel Budapest székesfőváros polgárai bírnak, részére megadta, felkérvén hazánk köztörvényhatóságait, hogy losonczi báró Bánffy Dezső urat mindenkor és mindenütt Budapest székesfőváros polgárának elismerni méltóztassanak.

Kelt Budapesten, a székesfőváros törvényhatósági bizottságának 1899. évi november hó 9-én és folytatólag 16-án és 17-én tartott közgyűléséből. Márkus József, főpolgármester. Halmos János, polgármester. Rényi Dezső dr., főjegyző.

(A jótékony egyesületek ellenőrzése.) A ma nap említettük, hogy a belügyminiszter felhívta a fővárost, tegyen javaslatot a különféle jótékony egyesületek ellenőrzésének módjaira nézve s hogy a tanács az ügyet a törvényhozásra szeretné hátrítani. A polgármester, ugy látszik, külön vélemény van s értekezletre hívta össze a kerületi elöljárókat, dolgozzanak ki ezek valamilyen szabályrendeletet. Mert elvégre a felügyeletet vállalhatnak, de ha nincs — szabályrendelet, az egész nem ér semmit.

(A pestis-barak.) A bécsi pestis idejében a Szent László-kórház mellett új járványbarak építéséhez fogtak. A veszedelem híre mindenütt nagy rettegést keltett, s ennek következtében történt az is, hogy a barakot éppen az arra vezető utra építették. Különféle pourparier-k voltak, a munka megakadt, újból megindult, most végtére azután befejezték. Tegnap adta át a vállalkozó Viola Lore tanácsnoknak, aki már most hivatra lesz intézkedni a lebontás ügyében.

(A gyalogjárók elfoglalása.) A fővárosi tanács pénzügyi és gazdasági osztálya szabályrendeletet dolgozott ki a gyalogjáróknak a kávéházak és kocsimák előtt a nyári hónapokban való elfoglalása dijára nézve. A dijak jóval nagyobbak, mint az eddigiek voltak (ez minden új szabályrendelet lényege), s minden utcára külön tarifa szerint vannak megszabva. A kávéházak a járdafoglalásért sokkal többet fizetnek, mint a vendéglősök.

(Az örökimádás temploma.) Előkelő urnák küldöttsége járt ma délelőtt Halmos János polgármesternél. Arra kérte a küldöttség, hogy a királyné emlékeztetere tervezett örökimádás templomának az ügyét a főváros köztörvényhatósága előtt vegye partfogásába. A küldöttségnek özvegy gróf Cziráky Jenőné, özvegy Pállevicini Edéné, özvegy Sennayey Pálné és Kiss Aladárné voltak a tagjai. A polgármester megígérte kérelmek támogatását.

(Nappali előadások a Népszínházban.) P o r z s o l t kálmán a Népszínház igazgatója, a népszínházi bizottság útján arra kéri a törvényhatóságot, hogy úgy, mint a többi színháznak, engedje meg a Népszínháznak is a hétköznap délutánokon tartandó előadásokat. A Népszínház majdnem városi színház s így a főváros már méltányosságból is részesítheti abban a kedvezményben, amelyet a többi színház megkapott. A délutáni előadások megengedése esetén az igazgató minden hónapban tartat egy ingyenes előadást a nép számára, a minő tavaly október negyedikén a király nevenapján volt. A hétköznap délutáni előadásokon főképp ifjúsági darabokat adtak elő és így véli meghonosíthatóknak azt a pedagógiai szempontból is fontos szokást is, hogy a serdülő ifjúság a neki megfelelő darabokat délután élvezhessék korrek, jó előadásban, amint az Angol- és Franciaországban szokásos. Társulatának majd minden tagjával meg van a külön egyezsége a délután tartandó előadásokra, amelyek szerint a tagok jövedelmét is lényegesen fokozzák. Kulturális szempontból is fontos ez az újítás, mert ekképp egy teljesen új műfajt: az ifjúsági szünetdarabokat honosítaná meg. A népszínházi bizottság a kérelmet partoló javaslattal terjesztette a tanács elé.

A javadalmi díjszabás.

A közéletmezési és közgazdasági bizottság ma délután tárgyalta a javadalmi díjszabás ügyét, amely miatt a fővárosnak konfliktusa támadt a belügyminiszterrel, a kereskedelmi- és a pénzügyminiszterrel.

Az új díjjegyzéket, amelyet a múlt évi január huszonhetedikén tartott közgyűlés fogadott el, a belügyminiszter csak föltételeken hagyta jóvá, és visszaküldötte módosítás végett a fővárosnak. A miniszter, amint már említettük is, nem helyesli, hogy a bemutatott díjszabályzatokban a főváros részéről közvetvám helyett városi vámot alkalmaztak, mert — szerinte — a városi vámdíjtételek megállapításának egészen más rendszeren kell alapulnia, mint a közvetvám-díjnak. Kijelenti a miniszter, hogy külön díjszabályzat alkotandó: a behozott szeszese folyadékok és hus után fizetendő városi fogyasztási adóról; a városi vásárról; az állás- és helyilletékről; a kikötés- és rakodóhely-díjakról; a tűzifa után szedett városi illetékről; a külterületi fogyasztási adópótlékról. Fölhívja végül a fővárost, hogy a díjjegyzékek gyökeres átalakítása iránt minél előbb tegye meg az intézkedéseket s hogy az így átalakított díjjegyzéket hozzá legkésőbb 1899. évi december 31-éig terjeszse föl, mert a díjjegyzékeket a mostani alakjukban s tartalmukkal továbbra nem hagyja jóvá.

A közéletmezési és közgazdasági bizottság a főszámvevő és tanács közéletmezési ügyosztályának a javaslat alapiján, amelyet már részletesen ismertettünk is, a következőkben állapodott meg:

A denaturált szesz s általában a szeszemű cikkek után való adószedés jogát föltétlenül fönn kell a fővárosnak tartania; kivételt az ipari célokra szánt denaturált szeszre nem tehet.

A vadhus után megállapított díjakat ez idő szerint nem hajlandó a bizottság leszállítani, annak idején azonban okvetlenül foglalkozik majd a vadhus s általában a hus fogyasztási adójának mérséklésével is.

A tűzifa után való községi illetékek a városi vámba leendő beolvastását tartaná czélszerűbbnek a bizottság.

Jónak látná a bizottság, ha ezentúl a javadalmi díjjegyzéket, az eddig szokásos három év helyett, hat évre állapítanák meg, mert nem lenne czél szerű, ha a már a jellegükkel fogva bizonyos allandósággal bíró tarifák rövid három évi időközben változoznának; ez sem a kereskedelmi köröknek, sem a kezelésnek előnye nem volt.

Nem járul hozzá a bizottság ahhoz, hogy a bérlo esetleges túlkapásai szabályrendeletileg kihágássá minősíthessenek; mert a vállalkozó előggé kötvé van a szerződéssel, amely a közönséget köllőleg megvédelmezi a vállalkozó túlkapásai ellen.

Nem fogadja el a miniszternél azt a kívánságot sem, hogy a nyers ásványolaj után eddig megállapított 4 krajczárnyi díját 2 krajczárra szálítsák le.

A Krisztusban hívők kérelme.

A nazarénusok, akiknek vallását hatvan esztendővel ezelőtt két lakatoslegény hozta be Zürichből Magyarországra, nagyon elszaporodtak a hat évtized során. Nemcsak a természet rendes útján, de terjeszkedés által is. Budapesten nagy gyülekezetek van, s az alföldön egész vidékek az ő, hitők szerint élnek, Krisztusban hívőknek nevezik magukat, nem tartják szentségnek a házasságot, nem tartanak papokat és csak a felnőtteket veszik be a gyülekezetbe.

Rendesen a regiamával kapcsolatban emlegetik őket, mivel a nazarénusok nem nyúlnak gyilkos szerszámhoz, holott a puska és a kard csak átvitt értelemben és kompromisszumos időkben nevezhető békebarát eszköznek. A katona-fogházak soha sincsenek nazarénus-foglyok nélkül s ezen szeretnének most a Krisztusban hívők gyülekezetei valahogyan segíteni.

Ez okon két kérvényt terjesztettek a vallás- és közoktatási miniszter elé.

Az egyikben azért folyamodnak, hogy a nyilvános vallási testületek számára biztosított törvényadta jogokban a nazarénusokat is részesítsék, az eskü helyett mindenütt csak fogadalmat tésenek velők, a katonai szolgálat alatt az egész haderepre kötelező istentiszteletek alól a nazarénu-

sokat mentsek fel, az „Imához!”, „Térdejlj imához” vezényszavakat töröljék el s végül, hogy a hadügyminiszter és a honvédelmi miniszter a nazarénus-katonákat a fegyverviselése alól fölmentve, az egészségügyi, vagy más, a szolgálatot fegyver nélkül teljesítő csapatokhoz ossza be.

A másik kérvényen az 1895. évi XLIII. törvény-cikk 7. szakasza értelmében kiállítandó iratot az egyházi szabályzatot terjesztették föl a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez.

A szóbanlévő szabályzat bemutatásának nem lehet más célja, mint az, hogy a nazarénus vallás törvényesen és elismertessék.

A miniszter a folyamodványokat leküldötte a főváros köztörvényhatóságának, s a következő leiratot csatolja a kérvények mellé:

A beadványban a fogadalom tételre vonatkozó kérelem nem teljesíthető, illetőleg a kérdésben rendeletileg intézkedni nem szükséges és a törvénytől eltérően nem is lehet, mert azokat az eseteket, amelyekben eskü helyett fogadalmat lehet tenni, törvények állapítják meg. Annak elbírálása pedig, hogy eskü helyett — a törvényben megengedett esetekben — fogadalom letétele engedessék meg, annak a hatóságnak a hatáskörébe tartozik, amely előtt az eskü, vagy fogadalom letendő.

A katonai szolgálatot érintő kedvezmények és kérdések pedig, mindaddig, amíg a nevezett felekezet nyilvános vallási testületül törvényesen elismerve nincs, megfontolás tárgyává sem tehető.

Mint hogy végül a folyamodók a másik kérvényükkel benyújtott vallási- és egyházzabályzatok megszerkesztésével sem az 1895. XLIII. törvény-cikk 7. szakaszának első pontjában foglalt rendelkezéseknek eleget nem tettek, sem pedig a bemutatott szabályzat függelékében foglaltak a 1895. XLIII. törvény-cikk 8. szakasza rendelkezésének meg nem felelnek, sőt kifejezetten azokba ütköznek, a bemutatott szabályzat jóváhagyása és illetőleg a nazarénus vallás elismerése helyt nem foglalhat s ezzel a folyamodók másik kérelme sem volt teljesíthető.

TÖRVÉNYKEZÉS.

— Részeg vámörög. A múlt év őszén történt, hogy a közigazgatói vámörög, számszerint öt pénzügyőr, testületileg berugott. Ilyenkor a legjobb mulatság az, hogy két fináncz a szuronyos puskákkal piszkálja a vámon keresztül haladókat. Azon az emlékezetes estén Vas Nándor és Pillér György pénzügyőrök mulattatták ilyen módon a vám berugott örségét. A véletlen Kovács Károly virslist hozta a vámba. A szerencsétlen ember teli szatornya vörös posztó volt a vitézeknek. Neki támadtak és szuronyokkal kezdték döfölni a szatornyot. Mikor pedig ez ellen Kovács tiltakozott, puskagygyal őt magát verték véresre. A viralis ember menekült, a finánczok pedig üldözték. A sötétségben elvesztették szemelőt az üldözöttet, mire elmentek a lakására és a feleségét felverték az ágyból. Aztán behatoltak a lakásba, mindent felforgattak és szuronyokkal bedöfködtek az ágyakba. A hőködésnek a rendőrség megjelenése vetett véget, a pénzügyőrök ellen pedig Kovács feljelentést tett. Az ügyesség megkeresésére a törvényszék magánlakásértés miatt helyezte vád alá a két garázdá pénzügyőrt, akik a mai végtárgyaláson katonai egyenruhában jelentek meg. Bakonyi elnök a tárgyalás folyamán ezt kérdezte Pillértől:

— Ittas volt akkor maga?

— Nemcsak én, hanem az egész örség.

— No, az szép dolog.

A törvényszék a vádlottakat magánlakásértés miatt két-két évi fegyházra ítélte.

— Sajtórendőri kibégés. A szociálisták a múlt nyáron nagyon forgalomba hoztak egy levelezőlapot, amelyen a hódmezővásárhelyi híres szociálistavezér, Szántó Kovács János arc képe volt látható, akit hat és fél évi börtönrre ítéltek igazgatás miatt s aki még most is a börtönt látja. A levelezőlapokon azonban nem volt a szokásos impresszum, azaz a nyomdász neve és lakása és azonkívül a köteles-példányokat sem küldötték be

az illető előállítás az ügyészséghez. Ezért a rendőrség utján az ügyészség nyomoztatta az illető nyomozást, ahinek nyomdájában a levelezőlapok készültek és az a Neumayer írt fel, hogy a levelezőlapok vagy a Neumayer-írté. vagy a Guttenberg-nyomdában látnak napvilágot. Házkutatást is tartottak úgy a Neumayer- mint a Guttenberg-nyomdában és az előbbi helyen meg is találták Szántó Kovács János kliséjét, több levonatot és levelező-lapot. Neumayer tagadta, hogy a levelező lapok az ő nyomdájából kerültek ki s erre kihallgatták Botka detektívét, aki azt vallotta, hogy a Guttenberg-nyomdában is látott ilyen levelező-lapokat. Az ügyészség mind a két nyomda tulajdonosait vád alá helyezte s Neumayer Ede, a Neumayer-nyomda tulajdonosa és Kramer Lipót, a Guttenberg-nyomda igazgatója a büntető bírósághoz elvitték. A bíróság Neumayer ellen az eljárást megszüntette, de Kramer Lipót, a tanúk vallomása alapján, akik azt mondták, hogy a levelező-lapokból igen sokat láttak a nyomdában, 20-20 forint pénzbüntetésre, esetleg 4-4 napi elzárásra ítélte. Makai bíró előadása alapján ma a tábla, Halmágyi elnökiése alatt, az ítéletet helybenhagyta.

— **Erutáltis rendőr.** Ács Mihály ó-budai rendőr a múlt év elején egy vak koldussal találkozott. Valami rendtelenséget találva rajta, felszólította, hogy kövesse a kapitányságra. A nyomorék makacszkodott, mire Ács rátámadt a koldusra és agyba-főbe verte. A járó-kelők kiszabadították a koldust a rendőr kezéből. Az ügyészség azonban hivatalos hatalommal való visszaélés miatt emelt Ács ellen vádat és a mai végtárgyaláson Polgár ügyész indítványára egy havi fogházzal és hivatalvesztéssel büntette.

— **Csaló kereskedő-ügynök.** Goldfarb Móricz (így hívják, ki tehet róla?) a kereskedelmi utazás terén iparkodott magának vagyon szerezni, anélkül azonban, hogy a büntető törvénykönyvvel való összeütközéstől óvakodott volna. Így került ma a budapesti büntető törvényszék elé, ahol család miatt vonták felelősségre. Goldfarb ugyanis a bécsi Pick-czégtől Varga és Krausz nevére és hamis címekre árut rendelt. Az árukért aztán személyesen ment el a vasúti raktárakhoz és ott magát hol Vargának, hol Krauszának adta ki, átvetve az árukról szóló értesítéseket. Azután egy szállítóval elhozatta az árukat. A bécsi czég azután fejjelen-tette a szédelő ügynököt, akiről ma a törvényszék család büntetése miatt nyolcz havi börtönrre és a kár megtérítésére ítélte.

Jelenet a tárgyalóteremben.

Kopf Mari cselédleány felkerülve a vidékről, egy városmajori kocsmába állott be szolgálatba. A tizennyolcz esztendő leány csakhamar áldozata lett a kocsmát látogató katonák egyikének, Schmied Jánosnak. Mikor a gyermek megszületett, az anyja dajkaságba állott és tizennégy forintnyi havi bérének a felét a gyermeke tartásdíjára költötte.

Egy év múlva megint cseléd lett. Csekély keresményéből még ekkor is másfél éven át fizette havonta a hét forintokat kis leányáért. Ekkor hely nélkül maradt. Két hónapig nyomorgott, amikor meglátogatta gyermekét, akit természetesen rongyok közt, piszkosan, betegesen talált.

A keserűség rettenetes tervet fogamzott benne, elhatározta, hogy megöli magát és a gyereket. Elment a gyermekét tartó asszonyhoz Budára és elmondta, hogy jobb helyre viszi a kis harmad-féléves Teresit.

— Kimentem vele a Dunaparra — mondotta el a mai végtárgyaláson Lenk Gyula táblai bíró tanácselnök előtt — mert nagyon bánatos voltam. Leültem a fűbe és sirdogáltam. A gyereket a víznél játszott. Egyszerre, mintha valaki felrántott volna, felkeltem és belelöktem a gyermeket a vízbe.

— De maga azért nem lett öngyilkos? — kérdezte az elnök.

— Előbb a ruháimat akartam elküldeni a testvéremhez.

— Igen és sonkát vett, megette, aztán nyugodtan hazament a szállására.

A csinos leány azonban sirva erősítette, hogy öngyilkos akart lenni és ha akkor délután mindjárt el nem fogják, végrehajtja a szándékát. Azt határozottan tagadta, hogy előbb gondolt volna a gyermeke elpusztítására. Megtörtén, sirva, egyre csak azt hajtogatta, hogy szerette a gyere-

ket és csak az keserítette el, hogy olyan nyomorban láta.

Érdekes volt Schmied János kihallgatása. A konok arcú bakagyerek rá se nézett a sirdogáló leányra és kereken tagadta, hogy közelebbről ismerte volna. Később azonban mégis beismerte, hogy háromszor tánczolt vele és hogy lehetséges, hogy a gyerek tőle való.

— Nem fáj a maga szíve, — kérdezte a védő — hogy ezt a szegény leányt ilyen szerencsétlenségbe sodorta?

— Nem. Mondtam neki, ha enyém a gyerekek, pöröljön be, akkor fizetek.

A czinikus legényt eskü nélkül küldte el a törvényszék.

Ezután fölolvasták a boncz-leletet, amelyet a Dunából kifogott kis hulláról felvettek. Kopf Mari tágra nyitott szemmel, elsápadva hallgatta a rettenetes részleteket. Egyszerre csak hátraesett, mint egy darab fa. Egyet sikoltott, a feje nagyot koppan a padlón és teste mereven maradt fekvé. A börtönőr odaugrott hozzá, a hallgatóság, a bírák ijedten keltek fel helyükből.

Az elnök felüggasztotta a tárgyalást, amíg az eszméletlen leány magához tért.

Aztán Pataki ügyész mondotta el vádbeszédét. A vádolt beismerése az ölés tényét kétségtelenné tette és az ügyész számos enyhítő körülményt sorolva fel, csupán szándékos emberölés miatt kérte a vádolt megbüntetését.

A törvényszék ezután meghozta ítéletét, amely szándékos emberölés büntetéseért öt évi fegyházzal büntette Kopf Mari. Az ítélet jogerős.

— Van még valami kívánsága? — kérdezte az elítéltől Lenk elnök.

— Zárják be a szálláson a kofferomat! Csak ennyit talált szükségesnek megjegyezni az elítélt leány.

SPORT.

+ **Tokio apját eladták.** Talpra magyar-t. Tokio apját, melyet annak idején a Frohner-istállóból Lang-Puchhof német sportsman vett meg 15.000 forintért, most eladták egy szársországi sportsmannak. A Buccaneer-Kincsem ivadék nem vált be mint apamén, gazdája azért adott tul rajta.

+ **A „Lincolshire” és a „Liverpool.”** Az angol tavaszi handicapokra most volt a nevezés. A Lincolshire handicap 67, a Liverpooli nagy akadályverseny 72 aláírással zárult. A sikeresenbe az angol handicap-lovak kiválóbbjait nevezték. A benevezettek közt vannak: Prinze Barcaldine, Bridegroom, Kilcock, Labrador, Sandia, Knight of the Thistle, General-Peace stb. A nagy akadályversenyben Father O'Flynn, The Soarer, Ford of Fyne, Mamfeth Cathal, Wild Man from Borne, Barcalway stb. bírnak kötelezettséggel.

EGYESÜLETEK.

• **Szabad Lyceum.** A Szabad Lyceum mind élénkebb tevékenységet fejt ki új működési terén, fölkeresvén hallgatóságát annak saját otthonában. Tegnap este két népszerű előadásával aratott nagy sikert.

A borbélyok ipartestületében Keszler József tartott előadást a fodrászat szépművészeti jelentőségéről. Műtörténeti előadásában buzdította az ipartestület tagjait, hogy ne érjék be a mesterség ügyességével, hanem emeljék az iparágunkat is a művészet színvonalára. Kiindulva a frizurának az egyénre való szépművészeti jelentőségéből, etnográfiai és kulturhistóriai uton kimutatta, hogy az egész emberiség életében mily nagy szerepe volt kezdetől fogva a haj és szakál kultuszának. Legközelebbi előadásait e hónap huszonnyolczadikán az asztalosok szakegyületében „a diszitó butorról” és e hónap harminczadikán a szabók szakegyületében „az öltözködés történetének vázlata” czimén tartja.

A pénzügyi tisztviselők Országos egyesületében dr. Erődi Béla, a magyar földrajzi társaság elnöke, a szentföldet ismertette vetített képek bemutatásával. Kimutatta, hogy a szentföldön sok tekintetben még most is a biblia a legmegbízhatóbb utatárs. Ismertette Palesztina természeti

viszonyait és történeti nagyjelentőségét. A folytatógalagos előadás e hónap tizenhetedikén lesz, mely alkalommal Jeruzsálemlről fog beszélni.

• **A tanítók segítő-egyesülete.** A budapesti tanítók segítő-egyesületének igazgatótanácsa tegnap a Magyar tanítók kaszinójában rendkívüli ülést tartott abból az alkalomból, hogy érdemes elnöke, dr. Verédy Károly királyi tanácsos, tanfelügyelő, hivatkozva sokoldalú elfoglaltságára, elnöki tisztéről lemondott. Az igazgatótanács, minthogy időközben Vajdaffy Gusztáv alelnök is beadta lemondását, Lád Károly elnöklése alatt egyhangulag elhatározta, hogy Verédyt lemondásának visszavonására kéri föl, mert az ő elnöksége anyagi és erkölcsi haszonnal van egybekötve; távozása esetén pedig az igazgatótanács beadja lemondását. Az igazgatótanács e határozatáról dr. Verédy Károlyt értesítették és a küldöttség vezetőjének, Lád Károlynak beszédére Verédy kijelentette, hogy meghajlik az igazgatótanács kérelme előtt s lemondásának elvi fentartása mellett az elnökséget továbbra is megtartja.

FARSANG.

A pozsonyi jogakadémia bálja. A pozsonyi királyi jogakadémia polgársága január 18-án a „Magyar király” szálló termeiben táncmulatságot rendez. A jogászok bálja iránt, mely a pozsonyi téli mulatságok legelegánsabbjai közé tartozik, igen nagy az érdeklődés Pozsonyban és vidékén is.

Asztalosok bálja. Az asztalos ipartestület tagjai idei báljukat február 9-én tartják meg a terézvárosi kaszinó dísztermében. A tiszta jövedelmet a munkaképtelen asztalosok, vagy özvegyeik kapják.

Farsangi naptár.

- Január 14-én. A budapesti polgári lövészegyesület táncestetélye.
- 14-én. az országos gépészegyesület bálja (a Bakács-téri polgári körben.)
 - 14-én. A budapesti III. kerületi iparos ifjak köre táncvigalma (a „Korona”-vendéglőben.)
 - 14-én. A budapesti „Máv. altiszti kör” táncestetélye (a terézvárosi kaszinóban.)
 - 14-én. A IV-ik kerületi társaskör táncmulatsága (saját helyiségében.)
 - 14-én. Gözgépekörök és kazánfutók bálja (az Iparoskörben.)
 - 14-én. Táncmulatság a krisztinavárosi kaszinóban I. Krisztina-tér 1.
 - 16-án. Munkás-egyesület bálja a Vigadóban.
 - 17-én. Orvos-piknik a Terézvárosi kaszinóban.
 - 19-én. A budapesti szikvizgyárak alkalmazottai táncestetélye (a terézvárosi kaszinóban.)
 - 21-én. Jurista-bál (a Vigadóban.)
 - 21-én. A ferencvárosi polgári kör családi estetélye (saját helyiségében, Bakács-tér.)
 - 21-én. Az iparos ifjak országos egyesületének jelmezesestetélye (az új lövőde dísztermében.)
 - 21-én. Táncestetély a IV. kerületi körben, kalap-utca 17.
 - 21-én. „Eintracht” német egyesület bálja a Vigadóban.
 - 26-án. Szloga szerb-egyesület bálja a Vigadóban.
 - 28-án. Kéményseprők bálja a IV. ker. körben kalap-utca 17.
 - 28-án. Táncestetély a Katolikus körben.
 - 28-án. Jogász-bál a Vigadóban.
 - 28-án. A budapesti ifjúságsegélyező táncvigalma (a VI.—VII. ker. körben.)
 - 29-én. Álarcos-bál a Vigadóban.
 - 30-án. Protestáns-bál a Vigadóban.

A HIVATALOS LAPBÓL.

Kinevezések. A miniszterelnök a budapesti magyar királyi központi díj- és illetéki szabási hivatalnál alkalmazott Molitorisz Gyula számtisztet a fővárosi közmunkák tanácsához a XI. fizetési osztály 2-ik fokozatába számtiszté, az igazságügyminiszter Módi Károly tekei járásbírói segédtelevkönyvvezetőt a hidalmási járásbíróshoz televkönyvvezetővé, Kőmives Gábor szilágycsehi járásbírói televkönyvi átalakító díjnokot a szilágycsehi járásbíróshoz irnokká, Óvári Dezső pénzügyi vigyázót a selmezbányai és Jóny Lajos leibici lakost a mezőcsáthi járásbíróshoz végrehajtókká, a vallás- és közoktatási miniszter Retezán Pál okleveles tanítót a gajtásügyi állami elemi népiskolához rendes tanítótá, a győri ítéltábla elnöke Sztankay Jenő pozsonyi járásbírói díjtalan joggyakornokot a győri ítéltábla kerületébe díjas joggyakornokká nevezte ki.

Magyar név. Pipics István magyar királyi belügyminiszteri hivataliszolga, budapesti lakos, valamint Aranka és Gyula kiskoru gyermekei Földvárira változtatták nevüket belügyminiszteri engedéllyel.

Pályázatok. („Budapesti Közlöny” 8. száma.) Aljgyzői állásra a borosjenői járásbírósnál 2 hét alatt. — Ellenőri állásra az alsó-kubini királyi adóhivatalnál 14 nap alatt.

ÜZENETEK A KÖZÖNSÉGNEK.

8220. számú előfizető. Budapest. Az egykorai közönséget a fővárosi pályaudvaron várják be.

P. J.-né. Budapest. Jegyzői és segédjegyzői állásra való pályázatához hat középiskolai osztály elvégeztéről szóló bizonyítvány, a jegyzői vizsga letervést igazoló okirat és erkölcsi bizonyítvány szükséges.

Sz. Gy. Munkács. Köszöntjük Önt ott messze, a havasok aljában, „hol csak a hurosrigó kopogása és csacsogása hallatszik.” Köszöntjük és köszönetet mondunk elismerésért és a kedves és ritka küldeményért. Az a virágcsokor, amelyet küldött, tavaszi hangulatot hozott a szerkesztőség minden szobájába, s a legkülönfélébb témákkal foglalkozó munkatársak lelkébe. Katángy Menyhért ur is megköszöni azt az elismerést, amelyet a naplójaért kapott Öntől.

S. L. Trebitsch. Magyarországon a postatisztek nem vizsgálják a német nyelvű leveleket, mivel ez egyáltalán nem rendes tárgya a tanfolyamoknak. Vannak sokan, akik azt mondják, hogy ez helyes, azok a külföldiek azonban, akiknek a postán dolgan akad, egészen más véleményen vannak.

Dr. Cs.-y János. Budapest. Nagyon szívesen látjuk nálunk, ha egyébről ír, erről a könyvről azonban már elmondtuk a szavunkat.

Sch. V. Lugos. Nagyon köszönjük szíves ajánlatát, de nem reflektálhatunk rá. Már gondoskodtunk onnan tudósításokról, ha valami nevezetes dolog történik.

M. G. Torna. Ouida—Uida, Schubin, az csak Schubin.

NYILT-TÉR.

Még 5 húzásra érvényes

újságíró-sorsjegyek

mindenütt kaphatók

Ára 50 kr. Legközelebbi húzás Ára 50 kr.

1899. január 17-én.

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközzel

a sorsjáték kezelésége

Budapest, IV. kerület, Kossuth Lajos utca 1. szám.

KÖZGAZDASÁG.

Közgazdasági táviratok.

New-York, január 11.

	január 11. cents	január 10. cents
Buza januárra	—	—
márcziusra	78½	79½
májusra	75½	74½
Tengeri májusra	41½	41½

Chicago, január 11.

	január 11. cents	január 10. cents
Buza májusra	71	70½
Tengeri májusra	37½	36½

Mezőgazdaság.

Mezőgazdasági szesztermelők gyűlése. A nyitra-, bors- és trencsenmegyei mezőgazdasági szesztermelők mai napon Nyitra városi vármegyei gazdasági egyesület meghívására Nyitra városi értekezletre gyűltek össze, hogy a kontingens hiánya miatt beállt helyzetet megbeszéljék. Hosszas és benátó tanácskozás után elhatározta az értekezlet, hogy testileg fog megjelenni a pénzügyi és földművelésügyi miniszterek előtt s föl fogja kérni őket arra, hogy az ipari szeszgyáraknak kiosztott kontingensből az illeték méltányos kártalanítása után vélessék el azon mennyiség, amelyet pátkontingens gyanánt a mezőgazdasági szeszgyárak szükségének, hogy termelt borsgyarjukat földolgozassák és hogy felig húzott máhájukat potom áron elvesztései kénytelenek ne legyenek s hogy általában ezek miatt anyagi károkat ne szenvedjenek. A három vármegye összes szesztermelői a jövő hét elején fognak a miniszterek elő járulni. A nyitrai gazdasági egyesület felszólítja a magyarországi összes mezőgazdasági szesztermelőket a küldöttséghez való csatlakozásra. Akik a

küldöttségben részt venni akarnak, jelentkezzenek 14-ig a nyitrai gazdasági egyesület titkáránaál, hogy velük a szesztermelők fogadtatásának hatánapját közölhesse.

Allattenyészési kérdések. Az Országos magyar gazdasági-egyesület állattenyészési szakosztálya Förster Géza elnöklése alatt tegnap tartott ülésében a fővárosi tanács által a tejellenőrző vizsgálatok ügyében véleményezés végett leküldött javaslatot tárgyalta. A fővárosi tőpszervező intézet ugyanis azt a javaslatot terjesztette a fővárosi tanács elé, hogy a tejhamisítások megállítására érdekében a tehénészet-tulajdonosok tiltassanak el a vízenyos takarmányok etetésétől. A szakosztály ezzel szemben kimondta, hogy a zöld takarmányok etetésének betiltását lehetetlen kívánásnak tartja. Továbbiakban a szakosztály a sertésszállítási tarifák ügyével foglalkozott, amelyeknek leszállítását, illetve a szarvasmarha szállítási díjtételekkel egyenlően leendő megállapítását javasolja a kereskedelmi kormánynál kérelmezni.

Kenderkikészítő gyár Békésben. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter a Békés megyében felállítandó kenderkikészítő gyárnak 10000 forint államsegélyt engedélyezett. Lukács György főispán felhívására a dolog iránt különösen a kisgazdák érdeklődnek s már is sokan jelentkeztek termelés céljából.

Ipar és kereskedelem.

Fizetésmegszüntetése. A bécsi Creditoren-Verein a következő fizetésmegszüntetéseket jelenti: Lusztig Ignác Baja, Hermann Lajos Budapest, Braun J. és testvére Arad, Fülöp Adolf Debreczen, Schuler Kálmán Baja.

Kerületi betegsegélyző pénztár. A budapesti kerületi betegsegélyző pénztár ma este rendkívüli közgyűlést tartott. A gyűlésnek két fontos tárgya volt, az új alapszabályok, valamint az új fegyelmi szabályzat megvitatása. Mind a két szabályzat a kereskedelmi miniszter rendelete értelmében készült s hivatalban van a pénztár adminisztrációját tökéletesebbé tenni. Az új alapszabályokat és a fegyelmi szabályzat pontjait a közgyűlés egyhangulag elfogadta. Az igazgatóság a tervezeteket jóváhagyás végett fölterjesztte a kereskedelmi miniszterhez. Ezután a választások következtek.

Kőbányai sertésplacc, jan. 11. Magyar elsőrendű: Óreg nehéz (páronként 400 kilogrammon felüli súlyban) 45-46 kr.-ig. Közép (páronként 300-400 kilogramm súlyban) 45-46 krajczár. Fialtal nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli súlyban) 48-5-19 krig. Közép (páronként 251 320 kilgrig terjedő súlyban) 48-48-5 kr. Könnyű (páronként 250 kilgrig terjedő súlyban) 47-48 kr. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 kilg. felüli súlyban) 47-47-5 krajczár, közép (páronként 240-260 kilogramm súlyban) 46-5-47 krajczár, Könnyű (páronként 240 kilogrammig terjedő súlyban) 44-45 krajczár. Sertésplacc: 1898. jan. 9. napján volt készlet 33310 darab, január 10-én felhajtott 130 darab, január 10-én elszállított 482 drb, január 11-ére maradt készletben 32958 darab. A hízott sertés üzletirányzata kissé kellemesebb.

Budapesti konzum-sertésvásár, jan. 11. A ferencvárosi petroleumraktárnál levő székesfővárosi konzum-sertésvásárra 1899. január 10-én érkezett 1077 drb. Készlet 463 darab, összes felhajtás 1545 drb. Elszállított budapesti fogyasztásra 805 drb, elszállítatlan maradt 740 drb. Napi árak: 120-180 kilós 43-45 krajczár, 220-280 kilós 43-5-46 krajczár, 320-380 kilós 44-46 kr, óreg nehéz 44-45 krajczár, malacz 38-42 krajczár. A vásár hangulata élénk volt.

Pénzügy.

A vörös-kereszt-egylet sorsjegyalapja. A magyar vörös-kereszt-egyleti sorsjegyek alapjának ellenőrzésére kiküldött bizottság ma tartotta gróf Csekonics Endre elnöklése alatt rendes ülését. Argay János iradáronk előterjesztte a sorsjegyalapok múlt évi leszámlolását, melyet a bizottság helybenhagyott. A fel nem használandó kamatokból 46.000 forintot záloglevelekbe fektették és a legközelebbi sorsolást ez évi márczius hónap elején, délután három órára tűzték ki.

Sorsolás.

Magyar királyi osztálysorsjáték. Ma folytatták az osztálysorsjáték harmadik osztályának a húzását. Ma a következő számok kerültek ki a szerencsekerékből: 80.000 koronát nyert: 83061. 20.000 koronát nyert 33402. 10.000 koronát nyert: 13314. 5000 koronát nyert: 35250. 2000 koronát nyertek: 2481 3828. 1000 koronát nyertek: 185 46097 82955 89343. 500 koronát nyertek: 5187 18239 22110 23890 25132 26772 27187 27825 41430 43824 52854 57688 58546 61351 65432 67438

70175 71938 72865 75079 77016 80217 92533 97750 99480 99777. — A 80.000 forintos főnyereményt a Török A. és Társa cégénél (Váczi-körút 4.) vásárolt 63061 számú sorsjegy nyerte meg. A nevezett cégénél vásárolt sorsjegyekre már az I. és II. osztálysorsjátékban is estek nagyobb nyeremények.

BUDAPESTI GABONATÖZSDE.

Budapest, január 11.

Cserebogár, sárga cserebogár . . .

„Lapunk egy olvasója” ma, kis dobozba gondosan bepólyázva — cserebogarat küldött be. Január közepétől cserebogár . . . valóban ritka tűnemény. Mikor lesz nyár? Majd azt kérdeztük a kedves korcszlóttól, amely vigan süt-kérezett a tavaszi verőfényben.

Mikor lesz kikelet, lesz-e még tél? Ezt kérdik egymástól mostanában a gabonakereskedők is és a csarnok időjósloí megegyeznek abban, hogy az idei zord évszaknak immár vége, vége. Semmiestre sem lesz már — szerintük — oly kemény hideg, hogy a Duna vize befagyjon. Egyszóval; kűszőben vagyunk a hajózás megnyitására.

Küitrik nemsokára az újpesti és óbudai téli kikötőket és felvonatják az Alduna mentén lévő menhelyekben elrejtőzött gabonaszaklyokat. Ezekben a különböző kisebb buvóhelyekben is — a bőrcen kolportált hírek szerint — jelentékeny számú rakományok vesztgelnek. Egy ma beérkezett hivatalos jelentés szerint különben Zimony mellett negyvenkét uszály várja a hajózás megnyitását.

Ezenközben a budapesti malmok bevásárlói is, úgy látszik, megkezdték a téli sejournt valahol Abbaziában, vagy a legsötétebb külvárosokban lévő malmok irodáiban, mert a gabonacsarnokban ritkán látni mostanában eleven bevásárlót, vagy ha látni is egy-kettőt e példányokból, ezek bizonyára nem nagyon elevenek a vételben.

Ma is mindössze néhány malom vásárolt immel-ámmal. Nagynehezen 3000 métermésses magyar waggon áru került eladásra, azonkivül két tétel szerb buza. Az árak — természetesen — olcsóbbodtak, és pedig 5 krajczárral. Csak egyes elsőrendű minőségeknek konstatáltak félig-meddig fentartott árakat.

A határidőpiacson pedig a matadorok, úgy látszik, „cipfliznek”, vagy a mellényük gombjain számitgatják ki, hogy mit is csináljanak. Minden percben változik a tendencia és emellett a fluktuáció és a forgalom elenyészőben csekély. Hogy mily korlátolt az üzletben való részvétel, legjobban illusztrálja ezt az a ma délelőtti intermezzo, amikor a kulissza egy legöblösebb hangu tagja javában kinalta a buzát 9 forint 46 krajczáron. De semmi válasz! Rögton erre ő maga offerált 9 forint 46 krajczárt a buzáért.

Siri csönd!

A vége a mai üzletnek az volt, hogy a tegnapi négyfilleres hausse ismét veszendőbe ment és zárul a márcziusi buza 9 forint 45 krajczáron, az áprilisi buza 9 forint 32 krajczáron, a rozs 8 forint 07 krajczáron, a zab 5 forint 80 krajczáron.

Csupán a tengeri maradt szilárdnak úgy a határidőforgalomban, ahol 4 forint 91 krajczárt jegyez a májusi tengeri, mint a készárupiacson, ahol ma Budapesten 4 forint 67-5 krajczárt is engedélyeztek prompt áruért.

Amerikából fél centtel alacsonyabb kurzusokat jelentettek. Az Egyesült-Államok látható buza-készlete, a Bradstreets szerint, 931.000 bushellel növekedett.

A mai kontinentális piaczkon lanyha volt az irányzat.

Előfordult készáru-eladások.

Buza. Tiszavidéki: 300 mm. 79 k. 10.45 frton, 200 mm. 79-5 k. 10.45 frton, 100 mm. 79 k. 10.45 frton, 100 mm. 78-3 k. 10.35 frton, 100 mm. 77-8 k. 10.35 frton, 100 mm. 78-5 k. 10.10 frton vegyes, 200 mm. 76 k. 10 frton vegyes, mind három hónapra.
Bácskai: 200 mm. 74-5 k. 10.02-5 frton, 100 mm. 75 k. 10.12-5 forinton, mind három hónapra.

Pestvidéki: 100 mm. 77 k. 10.15 forinton, 109 mm. 77.5 k. 10.15 forinton, mind három hónapra.
Felvidéki: 100 mm. 60 k. 10.35 frton, 700 mm. 75 k. 9.85 forinton sárga, mind három hónapra.
Bánáti: 400 mm. 75 k. 9.70 frton, három hónapra.
Felsőtisza: 100 mm. 78 k. 10.10 frton vegyes, három hónapra.
Szerbiai: 2000 mm. 77 k. 8.52.5 frton, 1800 mm. 77.5 k. 8.37.5 frton vegyes, mind három hónapra.
Rozs. 390 mm. pestvidéki Budapest par. 8.05 forinton készpénzben.
Zab: 109 mm. Budapest 6 forinton, 100 mm. 5.90 forinton, 100 mm. 5.87.5forinton, készpénzben.
Tengeri. 100 mm. Kisújszállás 4.27.5 frton, 100 mm. Kaba 4.30 frton, 300 mm. Versesz 4.— frton, készpénzben.
Árpa. 200 mm. takarmány Kőbánya 6.45 forinton készpénzben.

Hivatalos készpénzjegyzések.

Áru	Mennyiség	100 kgr. készpénz-ára		100 kgr. készpénz-ára	
		frtól	frtig	frtól	frtig
Buza 6 tiszavid.	74	10.05	10.15	75	9.85
	76	10.30	10.40	77	10.20
	78	10.30	10.40	79	10.45
	80	10.55	10.60	81	—
" pestvidéki	74	—	—	75	9.80
	76	10.	10.10	77	10.15
	78	10.25	10.35	79	10.40
	80	10.50	10.55	81	—
" fehérn.	74	—	—	75	9.55
	76	10.05	10.15	77	10.20
	78	10.30	10.40	79	10.45
	80	10.55	10.60	81	—

82	elsőrendű	70-72	8.15	8.20
	másod.	—	8.05	8.10
87	takarm.	60-62	6.10	6.40
	szeszfőz.	62-64	6.70	7.50
	sőrifőzésre	64-66	7.70	8.50
73	uj	—	39-41	5.70

tengeri ó	bánási	—	5.55	5.60
	másnemű	—	5.50	5.55
o	káposzta	—	—	—
	másnemű	—	—	—
repcze				

Hivatalos határidőjegyzések.

Áru	Határidő	Déli tőrszék adatai			
		január 10-én	január 11-én	január 12-én	Leszállás értékben
Buza	márczius	9.46	9.48	9.46	9.47
	április	9.34	9.36	9.33	9.34
	október	—	—	—	—
rozsa	márczius	8.07	8.09	8.07	8.09
	április	—	—	—	—
	október	—	—	—	—
tengeri május	márczius	4.86	4.88	4.89	4.91
	április	—	—	—	—
	október	—	—	—	—
zab	márczius	5.73	5.77	5.76	5.78
	április	—	—	—	—
	október	—	—	—	—
repcze	augusztus	12.15	12.25	12.20	12.30

Előtördelt határidőkötések.

Délelőtt. Buza márczius 9.45-42-9.47 forinton, április 9.32-29-30-9.34 forinton. — Rozs márczius 8.06-04-8.09 forinton. — Tengeri május 4.86-92-4.90 forinton. Zab márczius 5.76-5.78 forinton.

Délután. Buza márczius 9.46-9.45 forinton, április 9.33-9.32 forinton, október — forinton. — Rozs márczius 8.08-8.07 forinton. — Tengeri május 4.92-4.90. — Zab márczius 5.81-5.80 forinton. Repcze augusztusra — frton.

Gabonaforgalom:

1899. január 10.

	érkezett	elszállított
métermáza		
burából	4971	206
rozsból	409	—
árpából	886	—
zabból	608	100
tengeriből	619	—

Kikészítési forgalom.

Előjegyzett buza	— mm.
" rozs	— mm.
" árpa	— mm.
" liszt	1230 mm.

Raktárállomány:

Kőraktár: Buza 161600 mm. Rozs 19000 mm. Árpa 62700 mm. Zab 39600 mm. Tengeri 6600 mm. Liszt 10100 mm.
Raktárház: Buza 74152 mm. Rozs 5176 mm. Árpa 906 mm. Zab 4116 mm. Tengeri — mm. Liszt 1410 mm.
Silos: Buza 27800 mm.

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Budapest, január 11.

A mai tőzsdén csendes volt az irányzat és a nemzetközi papírok árfolyama csekély üzlet mellett fentartotta magát. A helyi piacon Adria-részvények voltak keresettek és magasabb árfolyamon kerültek forgalomba.

Az előtőzsdén: Magyar hitelrészvény 392.—391.60, Jelzálogbank 249.25—248.75, Osztrák hitelrészvény 360.65—360.—, Osztrák-magyar államvasut 362.50—361.75, Közuti vaspálya 380—379.50, Villamos vasut 227, Rimamurányi 299.25—297.75, Adria 226—226.50.

A déli tőzsdén előtördelt kötések: Koronajáradék 98—93.10, Közuti vasut 379.75—379.—, Villamos vasut 226—226.50, Magyar hitelrészvény 391.80—390.90, Magyar jelzálogbank 249—248.60, Rimamurányi 298—297.25, Osztrák hitelrészvény 360.30—359.70, Déli vasut 60—60.25, Osztrák-magyar államvasut 362.20—361.50, Regálékötvény 101—101.05, Bosnyák 4¹/₂%-os vasuti kölcsön 101.50, Általános takarékpénztár 328—328.75, Lujzamalom 175, Magyar általános kőszénbánya 114—115.50, Keramiai 162, Czukoripar 128, Vasuti forgalmi részvénytársaság 254—255, Adria 228—229.50.

Dipbitizosítások: Osztrák hitelrészvényekben holnapra 1.50-2.— forint, 8 napra 4-5.— frt, január utóljára 7-8.— forint.

Délután 1 óra 30 perczkor zárulnak:

	január 11.	január 10.
Magyar aranyjáradék	120.25	120.25
Magyar koronajáradék	97.85	97.85
Magyar hitelrészvény	390.75	391.—
Magyar ipar és keresk. bank	101.50	101.60
Magyar jelzálogbank	248.50	248.50
Magyar kezességkezelő bank	261.75	261.75
Rimamurányi vasut	297.50	298.—
Osztrák hitelrészvény	359.80	360.—
Déli vasut	60.—	60.60
Osztr.-magyar államvasut	361.75	361.75
Közuti vaspálya	379.—	378.75
Villamos vasut	226.—	227.—

Délután 4 órakor zárulnak:

	január 11.	január 10.
Osztrák hitelrészvény	361.—	360.60
Magyar hitelrészvény	392.90	391.85
Osztr.-magyar államvasut	363.50	362.40
Leszállító bank	261.75	262.—
Rimamurányi vasut	298.—	298.75
Közuti vaspálya	379.25	379.—
Villamos vasut	226.—	227.50

TERMÉNY- ÉS ÁRUTŐZSDEK.

Budapest, január 11. Szilvában csak csekély forgalom volt. Szilárd irányzat mellett fizettek: boszniai szokványminőségű szilváért 8 forint 24 krajczárt, 100 dbosért 9 forint 82 krajczárt és 65 dbosért 13 forint 39 krajczárt.

Hivatalos jegyzések.

Faj	Mennyiség	Ar 100 Hektogrammonként	
		Pénz	Ára
Bismark és egyéb hordó	budapesti vidéki	55.50	56.—
	magyar la légenzártított vidéki városi légenzártított, 4 darabos	46.—	46.50
Bismark	szilárd	52.—	54.—
	boszniai, 1897. évi usance-minőség 120 darabos	8.—	8.25
Szilva	Kéz árú	9.50	9.75
	Zárkötött együtt	13.—	13.50
Göngyölítetlen nagy hordó	szilárd, usance-minőség 100 darabos	7.—	7.25
	" " " 85	8.75	9.—
Szilva határidős	boszniai, usance-min. 120 darabos	—	—
	" " " 100	—	—
Mintegy 500 grammonként	szilárd, usance-min. 100 darabos	—	—
	" " " 85	—	—
Szilva Kéz árú logyes hordó	szlavóniai 1897	13.50	14.—
	szerbiai 1897	11.50	12.—
Szilva határidős logyes hordó	szlavóniai	—	—
	szerbiai	—	—
Mecsek	Luczema magyar, 1893	43.—	43.—
	vörös aprószerű 1892	41.—	44.—
	vörös középszerű 1893	45.—	49.—
	vörös nagyszűzű 1893	50.—	52.—

Budapesti vásárosarnok.

Budapest, január 11. A vásári forgalom: Husnál forgalom élénk, árak változatlanok. Baromfínál élénk, árak emelkedőben. — Halban lanya, árak csökkentek. Tej és tejszíntermékek néltfontatott, árak változatlanok. Tojásnál lanya, árak csökkentek. Zöldségnél élénk. Gyümölcsnél élénk, árak szilárdak. Fűszereknél lanya. Időjárás borult, hideg. A központi vásárosarnokban nagyban eladott élelmi cikkek hivatalos árjegyzése a következő: Hus. Marhabús hátulja I. 52-56 frt, II. 48-52 frt. Birkahús hátulja I. 38-40 frt, II. 34-38 frt. Borjúhús hátulja I. 62-66 frt, II. 56-60 frt. Sertésbús lőrendű 8-50 frt, vidéki 40-44 frt (Mindnen 100 kilonként). Kolbász füstölt 64-80 kr (kilonként). Sertészsír hordóval 55.5-58.5 frt (100 kilonként). — Baromfi (élő). Tyúk 1 pár 1.10-1.40 frt. Csirke 1 pár 0.90-1.50 frt. Lud bizott kilonként 50-54 kr. — Káöntéslek. Tojás 1 láda (1440 drb) 35.5-36.0 frt. Sárgarépa 100 kötés 2-4 frt. Petrezselyem 100 kötés — frt. Lencse m. 1.0 kiló 7-9 frt. Bab nagy 100 kiló 7-9 frt. Paprika I. 100 kiló 30-60 frt, II. 20-30 frt. Vaj l. rendű kilonként 0.70-0.75 frt. Téa-vaj kilonként 0.75 0.95 frt. Burgonya, rózsza, 100 kiló 1.60-2.10 frt. Halak. Harcsa (élő) 0.85-1.00 frt 1 kiló. Cuka (élő) 0.80-1.10 frt 1 kiló. Ponty dunai 0.40-0.70 frt.

Szesz.

Budapest, január 11. Finomított szesz nagyban 54.50-54.75. Finomított szesz kicsinyben 55.—55.50. Élesztőszesz nagyban 54.50-55.—. Élesztőszesz kicsinyben 55.25-55.50. Nyerszesz adózza nagyban 63.50-63.75. Nyerszesz adózza kicsinyben 64.—61.50. Nyerszesz adózzalan (exnt.) 14.—14.50. Denaturált szesz nagyban 21.—21.50. Denaturált szesz kicsinyben 21.75-22.—. A kontingens nyerszesz ára Bpsten 17.75-18.— frt. Az árak 10.000 literfokonként hordó nélkül, ab vasut Budapest, készpénzfizetés mellett értendők.

Bécs, január 11. Kontingens nyerszesz azonnali szállításra 17.90 forintig kelt el. — Zárlatjegyzés azonnali szállításra 17.70-17.85 forint.

Prága, január 11. Adózott tripló-szesz nagyban 53.75-54 frt, adózzalan szesz 17.50 frton, azonnali szállításra kelt el.

Trleszt, január 11. Kiviteli szesz tartályokban szállítva ceses árú 11.75-12 forint, román 11.75-12 forint január-márcziusra 90% hektoliterként nagyban.

KÜLFÖLDI GABONATŐZSDEK.

Bécs, január 11. Csendes irányzat mellett köttetett: buza tavaszra 9.40-9.42 forinton, zab tavaszra 6.08-6.8 forinton, tengeri május-juniusra 5.19-5.20 forinton, rozs tavaszra 8.22-8.24 forinton.

Hivatalosan jegyeztetett:

Kötetett: buza tavaszra 9.44-9.45 forinton, rozs tavaszra 8.23-8.24, tengeri május-juniusra 5.20-5.22 forinton, zab tavaszra 6.08-6.10 forinton.

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK.

Bécs, január 11. A jobb berlini pénzviszonyok szilárdították az irányzatot, de nagyobb üzlet nem fejlődött. A déli tőzsdén lanyhulás állott be. Zárlat szilárd.

Az előtőzsdén: Osztrák hitelrészvény 360.62—359.75, Anglo-bank 154.25, Unionbank 295.—, Osztrák-magyar államvasut 362.35—361.62, Déli vasut 60.—60.25, Tramway 562.50, Török dohány 121.50, Alpési bányá 197.—198.50, Prági vasipar 958-955.—, Fegyvergyár —. Osztrák koronajáradék 102.20, Török sorsjegy 58-58.50, Német márka 59.01 forinton.

A déli tőzsdén: Osztrák hitelrészv. 359.37, Anglo-bank 154.50, Bankver. 285.50, Union-bank 295.—, Lánderbant 239.—, Osztr.-magyar államvasut 362.62, Déli vasut 59.75, Elbevölgyi vasut 259.—, Északnyugati vasut 244.50, Török dohány-részvény 121.50, Alpési bányá 197.30, Májusi járadék 101.56, Török sorsjegy 58.10, Német márka 58.96, Fegyvergyár 201.— forint.

Délután 2 óra 30 perczkor jegyezték: 4.2%-os papíráradék 101.50, 4.2%-os ezüstjáradék 101.40, 4%-os osztrák aranyjáradék 120.20, Osztr. koronajáradék 102.15, 1860. sorsjegy 140.26, 1864. sorsjegy 194.—, Osztrák hitelsorsjegy 198.—, Osztrák hitelintézeti részvény 359.75, Angol-osztrák bank 153.50, Union-bank részvény 295.—, Bécsi Bankverein 267.50, Osztrák Lánderbant 239.25, Osztrák-magyar bank 941.—, Osztrák-magyar államvasut 362.63, Déli vasutrészvény 59.75, Elbevölgyi vasut 259.—, Dunagőzhajózási részvény 440.—, Alpési bányarészvény 197.30, Doiányrészeny 121.50, 20 irankos 9.53¹/₂, Császári kir. vert arany 5.71.—, Londoni váltóár 120.55, Német bankváltó 59.02, Tramway 560.50 — Az irányzat szilárd.

Eécs, január 11. A déli tőzsde zárlata után jegyeznek: Osztrák hitelrészvény 369.—, Angolbank 154.50, Bankverein 265.75, Union-bank 205.—, Länderbank 239.25, Osztrák-magyar államvasút 362.57, Déli vasút 59.75, Elbavölgyi vasút 239.—, Észak-nyugati vasút 244.—, Török dohányrészvény 121.50, Alpesi bánya 196.70, Májusi járadék 101.50, Török sorsjegy 53.—, Német márka 59.02, Német márka ultimora 58.97 forintot.

Frankfurt, január 11. (Zárlat.) 4-2°-os papírjára 101.—, 4.2°-os ezüst járadék 100.85, 4°-os osztrák aranyjára 101.70, 4°-os magyar aranyjára 100.40, Magyar koronajára 98.50, osztrák hitelintézeti részvény 225.30, osztrák-magyar bank 156.90, osztrák-magyar államvasút 153.70, déli vasút 27.30, bécsi váltóár 109.26, londoni váltóár 204.02, párisi váltóár 810.63, bécsi Bankverein 132.60, villamos részvény 159.—, 3°-os magyar aranykölcsön 87.50, Észak-nyugati vasút 117.50, Elbavölgyi vasút 127.—. Az irányzat szilárd.

Frankfurt, január 11. (Utőtőzsde.) Osztrák hitelrészvény 225.60, Osztrák-magyar államvasút 154.50, Déli vasút 27.30, Alpesi bányarészvény —.—, Bécsi Bankverein —.—, 4°-os magyar aranyjára —.—. Az irányzat szilárd.

IDŐJÁRÁS.

A m. kir. országos meteorológiai intézet távirati jelentése 1898. január 10-én reggel 7 órákor

Table with columns for locations (Állomások) and weather data (Levegő hőmérséklete, Hőmérséklet az árnyékban, Csapadék, etc.).

Az északi depresszió utjában érte Felföld északi részét a maximum megkezdte húzódnak vissza, egyúttal a szél is megváltozott, a felhőzet is megváltozott, melynek következtében Felföld északi részén az északi depresszió fejlődött.

VIZÁLLÁS.

— Január 10-én. —

Table with columns for location (Hely), water level (Vízszint), and other data.

Magyarországon: * = Jegenye, + = szőlő, - = szőlő, - = szőlő. Megjegyzés: Csapadék csak Pócsánál 2 mm. és Budapestnél 1 mm. volt.

SZERELEM NÉLKÜL.

Francia regény. (41) Irtá: PIERRE DAX.

— Szegény Lucienne! . . . — sóhajtott Jeanne. — És azóta sohasem hallott róla? Lamoureyre meglepetten nézett Jeannera. — Lucienne akarta a magányt — szölt — ő hagyott el engem és nekem sohasem jutott eszembe, hogy erőszakkal szerezzek érvényt jogaimnak.

A durva szókra Jeanne összehuzta szemöldökét. — Az erőszak, mint ön mondja, igen helytelen eszköz lett volna olyan kényes dologban mint ez, melyhez csak egy jóbarát közbenjárása és kölcsönös magyarázatok kellett volna.

Lamoureyre hallgatott. — Vagy talán nem volt olyan barátja, akire ügyét rábízhatta volna? — kérdezte Jeanne.

A fiatal nő, kit a véletlen hozott útjába, kellemetlen kezdett lenni Lamoureyre előtt. Mindazonáltal kis szünet után így szólt:

— En a közmondással tartok, hogy mindenki otthon mossa a szennyesét.

Jeanne úgy tett, mintha nem értette volna s halkán mondta:

— Hiszen volt egy testi-lelki jóbarátja. . . Lamoureyre megállt és mosolygott.

— Nekem egy barátom? . . . Ön tréfál, asszonyom!

— Hát milyen minőségben volt Steibel ur az esküvőjén?

— Ah! Steibel! Lám, lám, igen . . . az barátom volt!

Jeanne remegett. Micsoda ember ez! Lehetetlen volt merev vonásaiból kiolvasni, vajjon szenved-e, vagy pedig sivár lelkületéből fakadnak gúnyos szavai.

— Tehát nem tudja megmondani, hogy hol van az én szegény barátóm?

— Nem, asszonyom. Szívesen hiszem, hogy oly életet rendezett be magának, mely ment minden bajtól.

— Hogyan beszélhet ön így? Egyedül élni Lucienne korában! Egyedül . . . férj, támasz, védelmező nélkül! Tisztességes asszonynak lenni a bűn látszatával! . . . Uram, vannak szenvedések, melyek elrejtőznek, de amelyek annál nagyobbak, nemnél kevésbbé láthatók! . . .

Lamoureyre nem felelt. Egyikük se vette észre, hogy az idő mulik. Jeanne plimerült azokba a gondolatokba, miket a hallottak felidéztek benne.

— Elhagyom önt, uram — szölt aztán. — Nem tudom, részesülök e valaha abban az örömben, hogy Luciennt viszláltsam, de ha mégis megtörténne; van-e valami izenni valója Lucienne részére?

Lamoureyre összeráncolta homlokát s olyan hangon, mely teljes nyugodtságot árult el, felelte:

— Ön fiatal, asszonyom és elfelejti, hogy vannak dolgok, mikbe okosabb bele nem avatkozni.

Köszönt és távozott, magára hagyván a fiatal nőt, kit megzavart ez a kijelentés akkor, amikor ő segédkezett akart nyújtani egy embernek boldogsága visszaszerzésére. Szomorúan ment vissza a szállóba s csak akkor lett nyugodtabb, mikor férjének elmondta a történeteket . . .

XIII. Boldogság.

Amikor Sarcoet az idegennek átadta a kért címet, az, hogy felindulását el ne árulja, olvasatlan tette tárczájába az összehajtott papirlapot. Sietve távozott a caféból s csak odakint vette elő a papirlapot, mely szinte égette ujjait.

Ferrata Célia! . . . A papiros reszketett kezeiben, szemei elhőmályosodtak; más, egészen más nevet remélt ő elolvasni. . . . egy francia nő nevet. A csalódás keserű érzete váltotta fel a reménységárt, mely már ébredezett benne. Ferrata Célia!

Mi köze neki ehhez az asszonyhoz? Azonban képzelete és szíve, melyet már holtak hitt, újra működni kezdett. De hát minek rágódjek egy emléken? Minek visszagondolni arra, aki talán rég elfeledte őt?

Az idegen úgy gondolta, hogy legokosabb lesz lemondania erről a látogatásról és a legelső gőzhajóval elutaznia. Így okoskodott az esze, azonban a szíve mást akart.

A gondolatok közepette, mik esztét, lelkét átjárták, vissza-visszacengtek a fülébe a cafében elcsesett beszélgetés egyes fájdalmas szavai, viszlálta a beszélgetők gúnyos mosolyát ama nő felett, kit sértő gyanúsítással illeltek.

Hátha mégis ő volna az a nő? Ha az Lucienne volna, akit szeret, akit örökké szereini fog . . .

Hogyan látná viszont? Szabadon, hűen, vagy egy más szerelem bilincsei között? Nem volna jobb lemondania e viszlálásról?

Feje zugott. Sarcoet nyugalma, a védelem, melyben a bántalmazott nőt részesítette, gyanus volt előtte s felkeltette minden szenvedélyét. Nem ez volt-e a férfi, aki az ő helyét bitorolja? És Lucienne bűnös volna? Lucienne a sárba bukott volna? Lucienne megcsalta volna, amíg ő hű maradt szavához? Nem, nem, ez lehetetlen! . . .

A gyanu, a kétség gyötörték, ezer meg ezer látomány kizozta felizgatott fantáziáját; végre elhatározta, hogy bármi legyen is az ára, világosságot visz e borzasztó homályba. És aztán, ha ábrándjait egy szomorú valóság rombolná össze, akkor elrejtí bánatát és eltávozik e vidékről.

A következőket írta névjegyére:

Pietro Ricardo, festő engedélyt kér Ferrata Célia urhölgytől, hogy a Pervenches villában levő festményeket megtekinthesse.

Egy suhanczot küldött el az irással, azal a kéréssel, hogy a választ vele küldjék el.

Lucienne a kertben volt, amikor a levél két kézbesítették neki. Félbenhagyta a kézimunkáját, melylyel foglalatokodott és felsietett szobájába, hol a következő választ írta:

Ferrata Célia asszony ma egész nap otthon lesz és szívesen látja Pietro Ricardo művész urat.

A suhancz gyorsan hozta meg a várt levélkét, úgy hogy az idegen egy óra mulva már jelentkezhetett a kastélyban.

Lucienne nem volt a szalonban.

Az idegen a disztárgyakat szemlélte, melyek körülvették. A sok művészi apróság, mit itt is amott is heverték, magukra vonták műértő figyelmét. Volt ott sok csecsebecse, mik már egyszer látni vélt. De hol? Gondolkodott, de nem tudott rájönni. Hosszasan nézte a száz porcellánból való amoretteket, majd egy nagy diszmtankában lapozgatott, mely ott feküdt egy asztalkán. Nézte a lapokat, de a betűk összefutottak szemeiben s akaratlanul is az amorettekhez tért vissza, melyek inkább érdekelték.

Hirtelen, mintegy megijedve ettől a helyzettől, valami borzongós érzés vett erőt rajta, majd meg neveltségnek tűnt fel előtte ez az állapot; a hangulatoknak ez a kegyetlen játéka kínos fájdalmat okozott neki.

Mit fog mondani ennek az asszonynak? Nem fogja feldult vonásából e nő kiolvasni, hogy egy beteggel vagy bolonddal van dolga? S ha tényleg idegen nő ez, lesz-e bátorsága oly banális párbeszédet folytatni vele, amint az ilyen alkalmakkor szokás? Borzadt ettől a gondolattól, miközben mohón szivta-be a szoba finom cyclamen-illatát, mely kéjes mámorba ringatta. De küzdött minden illuzió ellen, félve a csalódástól, mely érheti . . .

Gyorsan, mintegy jóváteendő akaratlan késedelmet, mosolygó arcczal lépett be Lucienne.

Mindketten halálsápadtak lettek.

(Folytatás kövözik.)

A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései 1899. január 11-én.

Table with multiple columns listing various securities, bonds, and exchange rates. Columns include 'Allampapírok', 'Záloglevelek', 'Elsőbbségek', 'Részvények', 'Bankok', 'Takarékpénztárak', and 'Különböző vállalatok'. Each entry lists the instrument name and its corresponding price in 'pénz' and 'ár'.

SZÍNHÁZAK.

Budapest, 1899. csütörtök, január 12-én.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Évi bélet 10. Havi bélet 10.

Az ember tragédiája.

Dramai költemény írta Madách Imre. Színe alkalmata Paulay Zsuzsanna szerette Erkel Gyula.

Személyek:

Az Ur: Maróthy M. Hódor: Gerő L. Mihály: Maulayé. László: Gyöngy. Adam: Pál. Éva: P. Maros. A föld színe: Tóth. Kezdet 7 órakor.

MAGY. KIR. OPERAHÁZ

Évi bélet 9. Havi bélet 9.

Aida

Opera 4 fejr. Zenéjét írta Verdi. Szövegét szerette Gluck. Színe: Gluck.

Személyek:

A király: Jónai. Amneris: Döryné. Aida: Vasquez M. Radames: Vidor. Kamphis: Szendrői. Amneris: Beck. Küldött: Ney B. Főpap: Bertó M. Kezdet 7 órakor.

NÉPSZÍNHÁZ.

Blaža Lajza asszony mint vendég

Az édes.

Nepesim 3 fejr. Színe: Gluck. Szövegét szerette J. Bokor János.

Személyek:

Órvezgy: Pögné. Blaža Lajza. Sanka: I. S. Bezzeg: Dani. Szabó A. Gálamb: Ferkó. Vidor. Harcsay: Benő. Tolgyi. Mandray: Armán. Solymosi. Kárgy: Peter. László. Kékler: F. S. Harmath. Úr: Vidor. Kezdet 7 órakor.

Színházi műsorok a 15. oldalon.

VÁRSZÍNHÁZ.

Nagy bélet 39. Évi bélet 3.

Válás után.

Vígjáték 3 fejr. Színe: Gluck. Szövegét szerette J. Bokor János.

Személyek:

Duval: Henri. Városi: Városi. Bourgeois: Városi. Corbion: Városi. Egy nap: Városi. Bonivard: Városi. Diane: Városi. Gabrielle: Városi. Kezdet 7 órakor.

VIGSZÍNHÁZ.

Évi bélet 4. Havi bélet 4.

A gailamb.

Vígjáték 4 fejr. Színe: Gluck. Szövegét szerette J. Bokor János.

Személyek:

Bourgeois: Városi. Gabrielle: Városi. de Patiers: Városi. de Valentin: Városi. Gailamb: Városi. Mária: Városi. Beaupou: Városi. Onésime: Városi. Kezdet 7 órakor.

MAGYAR SZÍNHÁZ.

A gésák

Vígjáték 3 fejr. Színe: Gluck. Szövegét szerette J. Bokor János.

Személyek:

Enek: János. Irta: Owen. Hall: Ford. F. B. és Makai E. Zenéjét szerette Sidney J. Kezdet 7 órakor.

KISFALUDY SZÍNHÁZ.

Vígjáték 3 fejr. Színe: Gluck. Szövegét szerette J. Bokor János.

Kukli

Vígjáték 3 fejr. Színe: Gluck. Szövegét szerette J. Bokor János.

Ördögűző

Vígjáték 3 fejr. Színe: Gluck. Szövegét szerette J. Bokor János.

huzártiszt.

Vígjáték 3 fejr. Színe: Gluck. Szövegét szerette J. Bokor János.

Bálbizottságok és báltrevezők. Estélyi- és bál megítvők. Étekek (Menük). Mérsékelt árak. Legelőcsöb, modern kivitelben. Művek világra postozott kékletnek. KANITZ C. és FIAI, Budapest, Dorottya-utca 12.

Kitüntetések: a k. k. Handelsministerium legmagasabb Államdíja 1883. Nagy aranyérem 1880. I. osztályú Erdem-érem 1880, ugyint több díszoklerél. ALAPITVA 1870. Franz Belehradek zongoragyáros. Bécs, VII., Mechtaristengasse 4. Ajánlja saját gyártmányu zongoráit u. m.: hangverseny- és rövid zongorákat, különösen azonban a legkisebb 1 1/2 méter hosszú diminutiv- és mignon-zongorákat, valamint pianínókat, amerikai rendszerek szerint, kereszthúrú, 6 évi játékkal. Fizesési feltételek megállapodás szerint, a legelőcsöb gyári áron.

A „Rejtelmes Világ” a modern spiritizmus eme kiváló organuma gazdjá cserélt. Ujévi száma, mely két íven színes borítékban színes tartalmával magasan kiemelkedik a hasonló termékek közül, már Müller A. budapesti könyvkereskedő kiadásában jelent meg. Az új kiadás sem fáradságot, sem költséget nem kímél, hogy a lap, mely ezentúl ismét hetenként fog megjelenni, már külső csínja révén is imponáljon. A szellemi vezetés kitűnő kezében vans a lap hasábjain a spiritista-gárda legkiválóbb legtekintélyesebb írói foglalkoztatják. Előfizetési árak: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1.50 kr. Mutatványszám ingyen kapható. „Rejtelmes Világ” Kiadóvitalában Budapest, VIII. ker., Üllői-ut 12. sz.

Száz művészies kivitelű képes levelező-lap. A világ minden vidékéről 3 forint. 10 darab minta-küldemény 40 krajczár. FALUDI ZSIGMOND-nál, Budapest, Erzsébet-körút.

Katonatisztek házassági ügyeiben és pedig házassági óvadék letételénél, értékpapírok konvertálásánál legbiztosabban és legszolidabban jár el, valamint elvállalja a tiszt urak összes magánügyeinek rendezését a Dominke János v. cs. és kir. százados tulajdonát képező katonai ügyi iroda Budapest, VII., Kerepesi-ut 6.

Finom női fehérneműket és menyasszonyi kelengyékét jutányos árban, legnagyobb választékban ajánl Kanitz Ferencz és Tsa Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 11. szépségi vászonraktára

Linoleum egész helyiségek beborítására, Linoleum-előzők, Linoleum-futó. Linoleum-szőnyegraktár MILDNER H. Budapest, IV., Váci-utca 3. Linoleum egészség-ügyleg olismert legjobb, legelőcsöb és legtartósabb padló-terítő, pormentes, hangtompító, ruganyos, foglalat nélkül.

Színházi műsorok.

Table with 7 columns: Nappal, Színház, Műsor, etc. Rows include Péntek, Szombat, Vasárnap d. u. Este.

Pintér Gyula

cs. és magy. kir. udvari főszereplő csomago-szállító... list of items and prices.

Leghíresebb gyártmány

bel- és külföldi zongorák, pianinók és harmoniumok a legdusabb választékban a Zenepalotában

Kossuth Lajos-utca 22. szám. Sternberg Ármin és Testv. Nagy kölesönző-intézet.

A nagy krach!

New-York és London az európai színteret sem hagyták ki... list of items and prices.

menyegző és alkalmi

szédelgésen... nem szédelgésen... menyegző és alkalmi... list of items and prices.

A. HIRSCHBERG'S

Wien, II., Rembrandtstrasse 19/6... Kérem az előfizetőt...

Való-... Polgár Sándornál... VII., Erzsébet-körút 50.

Makulaturapapír... hirdetések... VIII., József-körút 65. szám

AZ ORSZÁGOS HIRLAP hölgyközönségéhez!

Megjelent a legszebb divatújság, a FRANCZIA DIVATLAP

az „Országos Hírlap“ divatlapja. Szerkeszti: WOHL JANKA.

A „Francia Divatlap“ egy szerkesztésében mint kiállításában olyan újítást jelent, mely a divat-irodalom minden eddigi termékét fölülmulja...

Előfizetési ára évenként 3 frt 60 kr., félévre 1 frt 80 kr., negyedévre 90 kr.

Kedvezmény az Országos Hírlap előfizetőinek!

Egy évre 3 forint, félévre 1 forint 50 krajczár, negyedévre 75 krajczár.

Egy évre 17 frt, félévre 8 frt 50 kr, negyed évre 4 frt 25 kr, egy hóra 1 frt 45 kr. Megrendelhető

az „ORSZÁGOS HIRLAP“ kiadóhivatalában, VIII., József-körút 65.

AZ ORSZAGOS HIRLAP APRÓ HIRDETÉSEI

Minden szó 2 krajczár.

Kiadóhivatal:

Előretizendők készpénzben, levélbélyegekből vagy postautalványon.

VIII. kerület, József-körút 65. szám.

Vastagabb betűkből szedve 4 krajczár ha a hirdető címét is közli a hirdetésben, vagy a választ poste-restante kéri, akkor minden közlés után még 30 krajczár kinstári bélyegilleték is fizetendő. — Czólszeri az apró hirdetést postautalványon beakádni s a szöveget az utalvány szevényére írni: esetleg közönséges levélben is lehet a szöveget s a levélbélyegeket beküldeni. Mindenki könnyen kiszámíthatja az apróhirdetés árát.

LEVELEZÉS.

Kedves hölgygyel óhajtanék a jégén szórakozni. Koresolyazni nem tudók előnyben részesítenék, mert én a legtróvidebb idő alatt megtanítom. Szíves ajánlatot „Jégkirálynő” jellegre kérek e lap kiadóhivatalába. 7340-1

Magnás ismeretséget óhajtom. Levelek „Szep asszony-nak” a kiadóhivatalba. 2567-1

Jóéalszépességü színigvendék-hugomnak tanulmányai folytatásához gazdag pártfogót keresek. Novvel aláirt levelek „Művészet” jellel a kiadóhivatalhoz. 2569-1

Barnának! igazán sajnálattal vettem ma tudomásul, hogy beteg. Kérem, írja aggróto tisztelet- nek, hogy jobban van-e már. Imadkozunk jóléteért és egészségeért. Fogadja üdvözlötünket. 7374-1

Magyar-német bonne kerestetik két gyermek mellé, esetleg azonnali beállításra. Czim a kiadóhivatalban. 2582-3

A régi! Ugy látszik én már nem kerülhetem el sorsomat. Magyarázd meg legalább e ver-diktet, ha ugyan megmagyarázható. Irj ugy mint előszór, ha ugyan ezt is megteheted nekem! 2582-1

„Erzsi 16” igazán szívóbel sajnálom, hogy nem jelenhetek meg akkor és ott, ahol ön kívánja, én épen akkor vagyok nagyon elfoglalt. Hanem ha lehetséges, szombaton a délelőtti vagy dél órák alatt, vagy a vasárnap folyamán, ha így jó, kérem, kegyeskedjék „Jégkirálynő” jellegre a kiadóhivatalba írni. Bővebb levél is van kegyed részére a kívánt helyen. 7370-1

Fekete-haju. Remélem, hogy szavát betartja és figyelemmel fogja e lapot olvasni. Fogadja ez uton halás köszönetemet azon kedves és kellemes órákért, amelyet nekem szerzett. Üdvözl. Iró” 7372-1

A régi! Én vagyok a legpechesebb ember a vilá-gon. Fizikai lehetetlenség volt elmennem, majd megeltem magam mérgemben! Kérek, adj mie-lőbb újra alkalmat, de sokáig már nem bírok várni: egész beteg vagyok! Irj, ugy mint előszór. Nagyon kér-lek, teljesítsd kérésemet. Pa. 2587-1

HÁZASSÁG.

Önálló gyógyszerész, ismeretség hiányában, ez uton szeretne megismerkedni egy csinos, háziasan nevelt fiatal katóliikus leánnyal, házasság czéjából. Megfelelő hozományra rokelták. Leveleket „Siker” jellegre alatt továbbít a kiadóhivatal. 7390-2

Fiatal vidéki orvos, egy nagyobb város térbőlirájá-nak alorvosa ismeretség hiányában ezuton szeretne megismerkedni házasság czéjából, egy kiválóan intelligens, csinos fiatal leánnyal, ki a házve:etés minden ágában kellő jártassággal bír. Megfelelő hozo-mányt megkíván. Csakis komoly és teljes nérvélellátott leveleket kér a kiadóhivatalba „Dr.” jellegre alatt. 7358-2

ALLÁST KERES.

Gazdasszonyi állást keres egy intelligens özvegy nő, ki a házvezetésben és varrásban jártas és a gyermekeket igen szereti. Szerény igényü. Czime a kiadóhivatalban. 7262-3

Kauczióképes leány elszámolásra keres csemege-vagy fűszerüzletet. Esetleg alkal-mazást bármily tisztességes üzletben mint feliró- vagy elárusító nőnek. Szíves megkereséseket kér „Kauczió-képes” jellegre alatt a kiadóhivatalba. 7148-3

Házvezetőnői állást keres helyben vagy vidéken jó családból való izraelita árvalány, ki 8 évig mint anyahelyettes egy házban volt alkalmazva. Minden tekintetben megbízható, kitünő bizonyítványokkal rendelkezik, a gyermekeket nagyon szereti. Gazdaság-ban, baromitenyésztésben jártas. Czim a kiadóhivatal-ban. 7260-3

Heti- vagy időszaki laphoz szerkesztőül, vagy munka-társul ajánlközik kitünő szakember. Esetleg azok expedialását is elvállalja. Ajánlatok a kiadóba „Heti lap” czimen kéretnek. 6792-3

ALLÁST KAPHAT.

Kihordó óvadékkal felvétetik. Czim a kiadóhivatal-ban. 7342-4

Vagyon szereszhető a „Kereskedelmi Vegyészeti” című mű birtokában, melynek utmutatásai alapján tőkebefektetés és előköpzetség nélkül bárki 2-3000 forintot, sőt többet is kereshet évente. A művet mai naptól — míg a csekély készlet tart — loszállított áron 1 frt 20 krért ajánlva küldi meg a „Kereskedelmi Vegyészeti” könyvkiadóvállalata Ujpest, István-ut 2. sz. 2541-4

Helybeli irodalmi vállalat keres ügyös, szakképzett utazókat. Kik e téren már működtek, előnyben részesülnek. Bizonyítványt és ajánlatot „N. O.” jellegre alatt továbbít a kiadóhivatal. 7222-4

OKTATÁS.

Intelligens hölgy tanít szintén intelligens hölgyet zongorázni a francia nyelv oktatás ellenében. Czim a kiadóban. 2376-5

BIRTOK-ELADÁS.

Alföldi birtokomat szeretném elcserélni egy budapesti házért, melyhez egy pár ezer frt készpénzt is adok. Ajánlatot a kiadó-hivatalba kérek „Birtokos” jellegre alatt. 7226-6

HÁZ- ÉS TELEK-ELDÁS.

Egy új ház a VI. kerületben, magasan épült, szabad kézből családi viszonyok miatt azonnal eladó. Czim a kiadóhivatalban. 7002-7

Ujpesten, a község legjobb helyén két sarok és egy közép telek eladó, igen olcsó árért. Ajánlatokat a kiadóhivatalba kérek „Olcsó telek” jellegre alatt. 7208-7

ELADÁS.

Krisztina-körút legjobb pontján kétemeletes adómentes bérház, családi körül-mények miatt, eladó. 5100 forint jóvedelem, vételhez 35.000 frt szükséges. Czim a kiadóhivatalban. 2577-8

Fodrász üzlet a főváros legelőnékebb helyén, mely-nek igen jó jóvedelme van, szabad-kézből eladó. Ajánlatokat a kiadóhivatalba kérek „Fod-rász” jellegre alatt. 7116-8

Egy szép bolti pult márványlappal, mely alkal-mas fűszer-, csemege- vagy hentes-üzletbe, továbbá egy tizedes-mérleg, 2 darab kis mérleg súlyokkal, 1 mák- és kávé-daráló igen olcsón eladó. Czim a kiadóhivatalban. 7318-8

VÉTEL.

Jókarban levő elegáns függőlámpa kerestetik meg-vételre. Levelek a kiadóhivatalba kérel-nek „Függőlámpa” jellegre alatt. 7368-9

KIADÓ SZOBÁK.

Intelligens családnál egy különbejáratu szoba az Eötvös-utczában egy-két ur részére tel-jes ellátással kiadó. Czim a kiadóhivatalban. 6760-10

sz Üllői-uton egy kis tiszta különbejáratu igen csinos szoba olcsón kiadó. Czim a kiadóhivatalban. 6828-10

A Kerepesi-uton egy kényelmes 2-ablakos utczai szoba kiadó, teljes ellátással együtt havi 45 forintért. Czim a kiadóhivatalban. 6144-10

KIADÓ BOLTHELYISÉGEK.

Jrodának, műhelynek, divatszalonnak, vevőte-remnek, magániskolának vagy nagy lakásnak alkalmas nagy helyiség 1-ső emeleten azonnal kiadó. Czim a kiadóhivatalban. 3662-17

Nagy bolthelyiség a József-körút legnagyobb for-galmu helyén kiadó. Czim a kiadóhivatalban. 4706-17

KÜLÖNFÉLE.

Köhögésnél, rekedtségnél vegyen 30 krért Réthy-főle Pemete-fü-czukorkát. 1537-18

Urasági lakás kerestetik a körutak valamelyikén, mely 5-6 szobából és hozzátartozó mellék-helyiségekből és lehetőleg 2 előszobából álljon. A lakás az 1. emeleten legyen. Részletes ajánlatok a kiadóba kéretnek „Földbirtokos” czimen. 2671-18

Ellátás, 2 szobával, fürdőszobával, uri családnál keresünk. Czim „Hárman”. 2579-18

Számozatlan üveges batár, kétfogatu, tetszés sze-rint bérbeadó. Czim a kiadóban. 2581-18

Én Csillag Anna

az én 185 cm. óriási hosszú Loreley-hajammal, amelyet én az általam feltalált kenőcs 14 havi használata folytán nyertem s a mely a leghirnevesebb orvosi szaktekintélyek által, mint az egyedüli eszköz van elismerve a haj ki nem hullása, a haj megnövésének előmozdítása és a hajhagymák megerősödésére; ez az uraknál teljes és erős szakállnövést eszközöl s már rövid használat után ugy a hajnak, mint a szakállnak természetes fényt és teljességet kölcsönöz és megóvjja ezeket a korai szürküléstől a legmagasabb korig.

Egy tégely ára 1.—, 2.—, 3.—, 5.— frt. Postai szétküldés naponta a világ minden részébe a pénz előleges beküldése, vagy utánvét mellett a gyári raktárból

Csillag Anna

Bécs, I., Seilergasse 7. sz.